

UDKAST

4. september 2025

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ændring af ministres vederlæggelse som opfølgning på »Aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse« og reglerne om godtgørelse til ministre for dobbelt husførelse m.v.)

§ 1

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1579 af 27. december 2019, lov nr. 2069 af 21. december 2020, lov nr. 2609 af 28. december 2021 og lov nr. 1775 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. §§ 1 og 2 ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 1

Vederlag og pension m.v. for ministre, der inden førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025 er udnævnt som ministre eller indtrådt som medlemmer af Folketinget

Vederlag

§ 1. Grundvederlaget til ministre udgør 1.566.541 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget. Vederlaget til udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Vederlag efter stk. 1 reguleres som anført i § 6 a, stk. 2.

Stk. 3. Til ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som gælder for medlemmer af Folketinget efter § 108, stk. 1 og 3-5, i lov om valg til Folketinget.

UDKAST

Stk. 4. Vederlag og omkostningstillæg udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

§ 2. For en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter § 108, stk. 1, eller § 109, stk. 2, i lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag.

Stk. 2. For en minister, som modtager omkostningstillæg efter § 108, stk. 1 og 3-5, i lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 3, anførte omkostningstillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.

2. Før § 3 indsættes:

»Eftervederlag«.

3. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 1, stk. 1-3« til: »§ 1, stk. 1 og 2«.

4. I § 3, *stk. 3, nr. 2*, indsættes efter »folketingsmedlem«: »efter §§ 108, 109 og 110 i lov om valg til Folketinget«.

5. I § 3, *stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »formand for Folketinget«: »efter §§ 120-122 i lov om valg til Folketinget«.

6. Før § 4 indsættes:

»Pension«.

7. I § 5, *stk. 4, nr. 2*, indsættes efter »folketingsmedlem«: »efter §§ 108, 109 og 110 i lov om valg til Folketinget«.

8. I § 5, *stk. 4, nr. 3*, indsættes efter »formand for Folketinget«: »efter §§ 120-122 i lov om valg til Folketinget«.

9. I § 5, *stk. 4, nr. 4*, ændres »§ 1, stk. 1-3« til: »§ 1, stk. 1 og 2«.

10. § 6 ophæves, og i stedet indsættes:

»Administration«

UDKAST

§ 6. Udbetaling Danmark beregner og anviser pension og efterindtægt efter §§ 4 og 5 og træffer i forbindelse hermed afgørelse om tilbagebetaling og forældelse af ydelser og om andre forhold af formueretlig karakter.

Stk. 2. Udbetaling Danmarks afgørelser efter stk. 1 kan påklages til finansministeren.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 2

Vederlag og pension m.v. for ministre, der tidligst ved førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud for denne dato er indtrådt som medlemmer af Folketinget

Vederlag

§ 6 a. Vederlaget til ministre udgør 2.053.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til statsministeren udgør 2.527.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 2.290.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Vederlag efter stk. 1 reguleres en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.

Stk. 3. Vederlag udbetales månedsvis bagud med virkning fra udnævnelsen og indtil afgang fra ministerstillingen.

§ 6 b. For en minister, som modtager vederlag eller eftervederlag efter § 119 a, stk. 1, eller § 119 e, stk. 1, i lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 6 a, stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede vederlag eller eftervederlag.

Eftervederlag

§ 6 c. Ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Der ydes eftervederlag i mindst 3 måneder og højst 12 måneder. Efter at have varetaget hvervet i en sammenhængende periode på 1 år opnås ret til eftervederlag i 6 måneder, efter 2 år opnås ret til eftervederlag i 9 måneder, og efter 3 år opnås ret til eftervederlag i 12 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 6 a, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Eftervederlaget svarer til vedkommende ministers vederlag efter § 6 a, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Eftervederlag efter stk. 2 nedsættes med summen af

- 1) de indtægter, der er anført i § 119 e, stk. 7, i lov om valg til Folketinget,
- 2) vederlag eller eftervederlag som folketingsmedlem efter § 119 a eller § 119 e i lov om valg til Folketinget og
- 3) vederlag eller eftervederlag som formand for Folketinget efter § 125 a eller § 125 b i lov om valg til Folketinget.

Stk. 4. Finansministeren fastsætter nærmere regler om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.

Pension

§ 6 d. For ministre indbetales et pensionsbidrag af det vederlag, som ministeren modtager efter § 6 a, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Pensionsbidraget efter stk. 1 beregnes af vederlaget efter § 6 a, stk. 1 og 2, med den til enhver tid gældende pensionsbidragssats i overenskomst for akademikere i staten.

Stk. 3. Pensionsbidraget efter stk. 1 indbetales til en pensionsordning, som ministeren anviser. Hvis ministeren ikke anviser en pensionsordning, indbetales pensionsbidraget efter stk. 1 til den pensionsordning, som finansministeren har indgået aftale med et pensionsinstitut om, jf. § 6 e.

Stk. 4. Pensionsordningen efter stk. 3 skal klausuleres mod tilbagekøb således, at den ikke kan tilbagekøbes i videre omfang end efter de til enhver tid gældende regler om tilbagekøb i »Aftale om generelle krav til indhold

UDKAST

af bidragsdefinerede pensionsordninger i staten m.v. (ydelsessammensætning, tilbagekøb og overflytning i forbindelse med jobskifte)«.

Stk. 5. Pensionsordningen efter stk. 3 kan overflyttes til en anden pensionsordning, der opfylder betingelserne i stk. 4 om tilbagekøb.

Stk. 6. Hvis den pensionsordning, hvortil overflytning ønskes foretaget, indeholder regler om tilbagekøb, der ikke opfylder betingelserne i stk. 4, kan pensionsordningen dog overføres, hvis den klausuleres således, at den del, der er opsparet som minister, fortsat respekterer bestemmelsen om tilbagekøb i stk. 4.

§ 6 e. Finansministeren indgår aftale med et pensionsinstitut om en pensionsordning med garanteret optag af ministre, der ikke selv anviser en pensionsordning.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om ministres anvisning af en pensionsordning, jf. § 6 d, stk. 3.

Pligt til at modtage vederlæggelse

§ 6 f. Ministre er forpligtet til at modtage vederlag, eftervederlag og pensionsbidrag.

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

Dækning af udgifter og ydelse af godtgørelse m.v.

§ 7. En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister.

Stk. 2. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1 kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.

Stk. 3. Der kan ikke ydes dækning for udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1 og godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, hvis ministeren får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til § 109 a, stk. 13, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 4. Det samlede beløb efter stk. 1 og 2 kan maksimalt udgøre 75.698 kr. i årligt grundbeløb (oktober 2015-niveau). Beløbet udbetales mod dokumentation for udgifter til hotelovernatninger og for egentlige boligudgifter. Beløbet reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 5. Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der får godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, eller som får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til § 109 a, stk. 13, i lov om valg til Folketinget. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. i årligt grundbeløb (oktober 2015-niveau). Beløbet reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 6. En minister kan i 1 kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 hotelovernatninger i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der får dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1, godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2 eller godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 5, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.

Stk. 7. Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 1 og 6, godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, jf. stk. 4, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 5 indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Stk. 8. Finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 1, om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter stk. 2, om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter fratræden som minister efter stk. 2, 2. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 4, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 5, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 6 og om hotelovernatning i forbindelse med fratræden som minister. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til ydelser

UDKAST

efter stk. 1-6 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.«

11. Før § 8 indsættes:

»Varetagelse af hverv m.v.«.

12. I § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »han« til: »ministeren«, og to steder ændres »hans« til: »ministerens«.

13. I § 8, *stk. 4*, ændres »han« til: »statsministeren«.

14. I § 9, *1. pkt.*, ændres »ham« til: »ministeren«, og »hans« ændres til: »ministerens«.

15. § 10, *stk. 2*, og § 11 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Baggrund
2.1.	Vederlagskommissionen
2.2.	Vederlagskommissionens anbefalinger
2.2.1.	Vederlag til ministre
2.2.2.	Eftervederlag til ministre
2.2.3.	Pension til ministre
2.3.	Stemmeaftalen om fuldtidspolitikers vederlæggelse
2.4.	Aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Vederlag og omkostningstillæg
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Den foreslåede ordning
3.2.	Eftervederlag
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Den foreslåede ordning
3.3.	Pension
3.3.1.	Gældende ret
3.3.2.	Den foreslåede ordning

UDKAST

3.4.	Dækning af udgifter og ydelse af godtgørelse m.v.
3.4.1.	Gældende ret
3.4.2.	Den foreslåede ordning
3.5.	Varetagelse af hverv m.v.
3.5.1.	Gældende ret
3.5.2.	Den foreslåede ordning
3.6.	Målgruppe
4.	Økonomiske konsekvenser for fremtidige ministre
5.	Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
6.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
7.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
8.	Administrative konsekvenser for borgerne
9.	Klimamæssige konsekvenser
10.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
11.	Forholdet til EU-retten
12.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
13.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 27. maj 2025 indgik Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Moderaterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet en aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse. Aftalen tog afsæt i Vederlagskommis-

UDKAST

sionens anbefalinger fra 2016. Flere af Vederlagskommissionens anbefalinger blev dog fraveget til fordel for en samlet set mere enkel og mindre gunstig ordning. For en nærmere beskrivelse af aftalens indhold henvises til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Lovforslaget udmønter den del af aftalen, der angår fremtidige ministre, det vil sige personer, der efter det førstkommande folketingsvalg efter lovens ikrafttræden for første gang udnævnes som ministre uden tidligere at have været medlemmer af Folketinget.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om valg til Folketinget, der udmønter den del af aftalen, der angår fremtidige folketingsmedlemmer.

Det foreslås, at vederlaget til fremtidige almindelige ministre, udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, samt statsministeren hæves til et spænd mellem gennemsnitslønnen for chefer i lønramme 41 og 42+ i centraladministrationen, som bl.a. omfatter departementschefer.

Samtidig foreslås det skattefrie omkostningstillæg til fremtidige ministre afskaffet.

Det foreslås, at eftervederlag til fremtidige ministre maksimalt kan ydes i 12 måneder i stedet for som i dag 36 måneder. Det foreslås også at forkorte mindsteperioden for eftervederlag til fremtidige ministre fra 6 måneder til 3 måneder. Den fulde ret til eftervederlag optjenes efter 3 års sammenhængende funktionstid. Der foretages modregning i hele eftervederlaget for fremtidige ministre på samme måde, som allerede gælder for ministre i dag.

Det foreslås desuden, at pensionsordningen for fremtidige ministre ændres fra en tjenestemandspension til en bidragsdefineret arbejdsmarkedspension. Fremtidige ministre vil modtage et pensionsbidrag på 18,07 pct. af vederlaget svarende til pensionsbidraget til overenskomstansatte akademikere i staten, der indbetales til den pågældendes pensionsordning i det pensionsinstitut, som ministeren har valgt, eller som der indbetales pensionsbidrag til, hvis ministeren ikke selv anviser en pensionsordning.

Endelig foreslås det, at det for fremtidige ministre vil være pligtmæssigt at modtage de ydelser i form af vederlag, eftervederlag og pensionsbidrag, der tilkommer den pågældende.

2. Baggrund

2.1. Vederlagskommissionen

I marts 2014 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet og Radikale Venstre) en politisk aftale med Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om en mere tidssvarende vederlæggelse af politikere.

Med aftalen forpligtede aftaleparterne sig til at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission, der på baggrund af det kommissorium, der indgik som bilag til aftalen, skulle have til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre fremadrettet skulle være.

Med folketingsbeslutning af 20. maj 2014 om udmøntning af politisk aftale om en mere tidssvarende og gennemsigtig vederlæggelse af politikere opfordrede Folketinget bl.a. regeringen til at nedsætte en kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2013-14, tillæg C, beslutningsforslag nr. B 96 som vedtaget.

Vederlagskommissionen blev nedsat i sommeren 2014 og afgav sin rapport den 18. januar 2016.

2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger

Vederlagskommissionens rapport baserede sig på principper om afspejling af ligheder med andre ansvarsfulde poster i respekt for de politiske hvervs særlige karakter, fastholdelse af kendte rationaler for vederlæggelsen, tilpasning i forhold til udviklingen på det offentlige arbejdsmarked, en gennemsigtig og tidssvarende vederlæggelse, nutidsvederlæggelse frem for fremtidshonorering samt en tilbageholdenhed med anbefalinger, hvor der ligger andre hensyn bag reglerne.

Rapporten indeholder en række anbefalinger om den fremtidige vederlæggelse af politikere, om ny regulering af vederlag, om eftervederlag og om pension. Anbefalingerne finder både anvendelse for nuværende og fremtidige politikere.

2.2.1. Vederlag til ministre

Vederlagskommissionen foreslår, at ministre bringes på niveau med gennemsnitslønnen for chefer i lønramme 41 til 42+ i centraladministrationen inklusive tillæg og variable ydelser, eksklusive ferierelaterede ydelser og pensionsbidrag. Kommissionen anbefaler, at det præcise vederlagsniveau

beregnes på baggrund af den på tidspunktet for forhøjelsen værende gennemsnitsløn i lønramme 41 til 42+ inklusive tillæg og variable ydelser, eksklusive ferierelaterede ydelser og pensionsbidrag.

Ministres vederlag består i dag af et grundbeløb. Hertil kommer et skattefrit omkostningstillæg. Det er kommissionens opfattelse, at begrundelsen for omkostningstillægget i dag er faldet bort, idet de omkostninger, som tillægget tidligere sigtede at dække, i dag i det væsentligste afholdes af Folketinget. Kommissionen finder derfor, at tillægget har karakter af vederlag.

Kommissionen foreslår på den baggrund, at der ikke længere ydes omkostningstillæg, men at der ydes et samlet vederlag svarende til gennemsnitslønnen for offentlige chefer i lønramme 41 til 42+ inklusive tillæg og variable ydelser, eksklusive ferierelaterede ydelser og pensionsbidrag. Kommissionen anbefaler, at der fortsat skal ydes et ensartet vederlag til samtlige ministre med undtagelse af udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, samt statsministeren.

Kommissionens forslag indebærer, at ministres vederlag ikke længere vil tage afsæt i tjenestemandssystemet, men at vederlaget angives som ét ensartet beløb, der løbende reguleres.

Kommissionen foreslår endvidere ud fra et hensyn til et ensartet og gennemsigtigt vederlag, at der ikke fremover ydes efterindtægt til et afdød folketingsmedlems eller ministers ægtefælle eller børn under 21 år.

Det er kommissionens opfattelse, at vederlaget til ministre på denne baggrund bliver mere gennemsigtigt og umiddelbart sammenligneligt med anden lønindkomst. Det sker særligt ved, at der med forslaget vil blive ydet ét samlet fuldt ud skattepligtigt vederlag. Kommissionen finder, at det foreslåede niveau er tidssvarende i forhold til ministrenes ansvar og arbejdsvilkår.

Kommissionen foreslår, at modtagelsen af vederlaget fremover gøres pligt-mæssigt. Kommissionen finder, at frasingelser af enkelte dele af vederlæggelsen ikke bør kunne anvendes politisk og skabe et pres på visse politikere om at frasige sig vederlag, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen.

2.2.2. Eftervederlag til ministre

Vederlagskommissionen bemærker i relation til spørgsmålet om eftervederlag, at der for kontraktansatte chefer i staten gælder et opsigelsesvarsel på op til 6 måneder samt ret til en fratrædelsesgodtgørelse på op til et års løn i

tilfælde af uansøgt afsked, der ikke skyldes chefens væsentlige misligholdelse. Vilkårene for fratræden af de politiske hverv lader sig vanskeligt sammenligne direkte hermed, idet der ikke på samme måde kan tales om varsel for opsigelse af varetagelse af de politiske hverv, og idet eftervederlaget generelt set primært udbetales som månedlige ydelser. Uanset denne principielle forskel kan det anføres, at et opsigelsesvarsel og en eftervederlagsperiode tjener samme formål, nemlig at den pågældende kan indstille sig på at fratræde og søge ny form for beskæftigelse. Hvor denne omstilling sker i opsigelsesperioden og dermed inden selve afskedigelsen for almindeligt ansatte, sker omstillingen for politikere efter fratræden af det politiske hverv.

Vederlagskommissionen finder bl.a. på baggrund heraf det passende, at der som minimum ydes 6 måneders eftervederlag ved fratræden som minister. Perioden svarer dermed til det længste opsigelsesvarsel for funktionærer og kontraktansatte offentlige chefer.

Kommissionen anbefaler, at retten til eftervederlag optjenes forholdsmæssigt afhængigt af funktionstidens varighed i lighed med, hvad gælder efter de nuværende eftervederlagsordninger. Dermed tages der hensyn til, at der for ministre med en længere funktionstid kan være særlige udfordringer i forhold til at vende tilbage til tidligere beskæftigelse. Der kan således over tid være opstået et behov for efteruddannelse inden for et givent fagområde, og den enkelte minister vil måske have oplevet en gradvist løsere tilknytning til relevante faglige miljøer og netværk m.v.

Kommissionen foreslår, at optjeningen sker pr. påbegyndte år, funktionstiden varer. Det vil sige, at der for ministre optjenes 6 måneders eftervederlag pr. påbegyndte år. Fuld optjening sker således ved en sammenhængende funktionstid ud over 3 år svarende til ved det 4. påbegyndte år.

Kommissionen betragter eftervederlagsordningen som en midlertidig sikring af ministres indtægtsniveau, når hvervet fratrædes. Kernen i denne sikring er rettet mod de ministre, der fratræder, uden at dette sker frivilligt, herunder når vedkommende ikke genudnævnes eller må fratræde i løbet af valgperioden f.eks. på grund af sygdom. Kommissionen ser derimod ikke samme beskyttelseshensyn i de tilfælde, hvor en minister frivilligt fratræder i løbet af valgperioden, da den pågældende i disse tilfælde typisk vil have bedre mulighed for at planlægge fratrædelsen, herunder på forhånd søge ny beskæftigelse, end en minister, der ufrivilligt fratræder uden eller med kort varsel.

Kommissionen foreslår derfor i lighed med, hvad gælder for folketingsmedlemmer i dag, at der ydes eftervederlag til politikere, der fratræder i løbet af

valgperioden, uden at dette kan tilskrives et frivilligt ønske. Dette indebærer, at der ydes eftervederlag, når fratræden skyldes sygdom, samt når den pågældende afskediges.

Kommissionens forslag indebærer dermed, at retten til eftervederlag som det klare udgangspunkt bortfalder ved frivillig fratræden. Dette udgangspunkt fraviges imidlertid i to situationer.

For det første bortfalder retten til eftervederlag ikke, når ministeren fratræder frivilligt ved ministerperiodens udløb. I praksis ved beslutning om ikke at blive udnævnt som minister efter funktionsperiodens ophør. En sådan regel gælder på nuværende tidspunkt for folketingsmedlemmer.

For det andet bortfalder retten til eftervederlag ikke ved frivillig fratræden, når ministeren fortsætter med at varetage et andet politisk fuldtidshverv. Situationen kan forekomme i to tilfælde. For det første, hvis ministeren i forvejen varetager et andet politisk hverv og fortsætter med at varetage dette. I praksis vil det formentlig ofte være en minister, der fratræder og herefter fortsætter som medlem af Folketinget. Endvidere bortfalder retten til eftervederlag ikke, når politikeren tiltræder et andet politisk hverv i direkte forlængelse af fratræden af et politisk hverv.

Kommissionen finder det fremmende for mobiliteten mellem de politiske hverv, at eftervederlagsreglerne i en begrænset periode sikrer politikerens sit hidtidige indtægtsniveau, hvis denne overgår til at varetage et politisk hverv med et lavere vederlag end vederlaget som minister. Ordningen skal ses i sammenhæng med, at eftervederlaget, som beskrevet nedenfor, nedsættes med vederlaget for det hidtidige eller nye hverv, således at det alene er differencen mellem de to vederlag, der udbetales. Ministeren får således i eftervederlagsperioden maksimalt det højeste vederlag, enten for det hverv, der fratrædes, eller for det hverv, som herefter varetages.

Kommissionen bemærker i øvrigt, at dette forslag i praksis må forventes at kunne få betydning for særligt ministre, der i forvejen er medlem af Folketinget, og som fratræder frivilligt i situationer, hvor det fremstår sandsynligt, at vedkommende vil blive afskediget af statsministeren eller mødt af et mistillidsvotum af Folketinget. Der vil i denne situation være forskel på at være minister og medlem af Folketinget og minister uden samtidig at være medlem af Folketinget.

Kommissionen anbefaler, at eftervederlaget svarer til det vederlag, som den pågældende ville have oppebåret ved fortsat varetagelse af hvervet som mi-

nister i lighed med, hvad der gælder i dag. Kommissionen foreslår, at modtagelsen af eftervederlaget fremover gøres pligtmæssigt. Kommissionen finder, i lighed med begrundelsen for at det almindelige vederlag bør være pligtmæssigt, at frasigelser af enkelte dele af vederlæggelsen ikke bør kunne anvendes politisk og skabe et pres på visse ministre om at frasige sig eftervederlag, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen.

Kommissionen foreslår, at der skabes enkle og ensartede regler om nedsættelse af eftervederlag baseret på et hensyn om, at det ikke bør være muligt at modtage fuldt vederlag og eftervederlag på samme tid. Kommissionen foreslår nærmere, at eftervederlaget nedsættes med vederlaget for et nyt politisk fuldtidshverv, således at det alene er differencen mellem de to vederlag, der udbetales. Ministre får således maksimalt, hvad der svarer til det højeste vederlag for de hverv, der skiftes mellem. Overgår en minister til et bedre vederlagt hverv, bortfalder eftervederlaget således helt.

Kommissionen foreslår, at der skal ske nedsættelse af eftervederlag med vederlag for alle andre politiske fuldtidshverv. Det vil sige for hvervet som borgmester, herunder magistratsmedlem eller udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse, regionsrådsformand, lagtingsmedlem, landstingsmedlem, medlem af det grønlandske landsstyre, medlem af det færøske landsstyre, medlem af Europa-Parlamentet og medlem af Europa-Kommissionen. Derimod finder kommissionen, at reglen ikke bør omfatte hverv i internationale organisationer, hvortil udpegningen sker efter indstilling af den danske stat, idet sådanne hverv efter kommissionens opfattelse ikke i lige så høj grad er af udelukkende politisk karakter og derfor nærmere bør sidestilles med almindelig lønindkomst.

Det er kommissionens opfattelse, at hensynet til at opnå en enkel eftervederlagsordning, der er nem at administrere i praksis, taler mod en modregningsordning, når der henses til de vilkår for eftervederlag, der i øvrigt anbefales.

Det bemærkes således, at der for det første med kommissionens forslag er lagt op til en væsentlig begrænsning af den periode, hvor der kan ydes eftervederlag til ministre.

For det andet står det klart for kommissionen, at de gældende regler om nedsættelse for ministre har vist sig yderst komplicerede at forstå og vanskelige at administrere i praksis. Reglerne beror således på, at ministeren selv indberetter relevant indkomst, som eftervederlaget skal nedsættes med. Kommissionen bemærker i den forbindelse, at hensynet til gennemsigtighed og transparens også bør gælde i forhold til ministeren selv, og at de derfor

ikke bør være undergivet regler om oplysningspligt, der er så vanskelige at forstå, at det ofte er nødvendigt med vejledning fra bl.a. de administrerende myndigheder.

For det tredje er der med kommissionens forslag lagt op til at begrænse retten til eftervederlag ved frivillig fratræden i løbet af valgperioden. Det vil sige, at en minister, der fratræder, uden at det sker i forbindelse med et valg, for at overgå til en anden lønnet stilling ikke har ret til eftervederlag.

Det er på baggrund af ordningens udformning og efter en afvejning mellem hensynet til enkle og gennemsigtige regler over for hensyn om at undgå dobbelt indtægt betalt af det offentlige kommissionens anbefaling, at der ikke bør ske nedsættelse i eftervederlaget af andet end vederlag for andet politisk hverv. Kommissionen finder dog, at der for ministre, der modtager eftervederlag i mere end et år, og dermed i en længere periode, end det er muligt for de øvrige politiske hverv, bør gælde særlige regler om nedsættelse af eftervederlaget med anden indkomst.

Kommissionen foreslår, at der sker nedsættelse af eftervederlag, som en minister modtager efter et år, for indtægter fra ansættelse i det offentlige efter gældende regler for tjenestemænd på rådighedsløn. Kommissionen lægger i den forbindelse vægt på, at det vil kunne virke stødende, hvis der i en periode på op til to år kan ydes fuldt eftervederlag samtidig med løn fra det offentlige. Reglerne om nedsættelse af tjenestemænds rådighedsløn udgør efter kommissionens opfattelse et veldefineret og gennemprøvet modregningsgrundlag, der tilgodeser hensynet om, at der ikke skal betales dobbelt løn af offentlige midler.

Ordningen vil indebære, at eftervederlag nedsættes med summen af løn fra stillinger med tilknyttet tjenestemandspensionsret. Endvidere nedsættes eftervederlaget med løn fra stillinger på andre vilkår end tjenestemandsvilkår, dvs. ansættelse inden for staten, folkeskolen, folkekirken, Folketinget, under Københavns kommunes skolevæsen, Færøernes landsstyre, Grønlands Selvstyre, i en kommune, en region, et koncessioneret selskab, en stats- eller kommunegaranteret virksomhed eller i en tilsvarende virksomhed. Tilsvarende med løn fra ansættelse i et aktieselskab, som efter en opgaveomlægning varetager de arbejdsopgaver, inden for hvilken den pågældende var beskæftiget som ansat i staten eller folkekirken, og hvor staten ejer mere end 50 pct. af aktierne. Eftervederlaget bortfalder helt, hvis lønindtægter fra ovennævnte stillinger overstiger størrelsen på eftervederlaget.

2.2.3. Pension til ministre

Vederlagskommissionen foreslår, at ministre overgår til en bidragsdefineret arbejdsmarkedspension med samme overordnede rammer som offentligt ansatte i øvrigt.

Kommissionen anbefaler et pensionsbidrag for ministre på 25 pct. af vederlaget. Kommissionen foreslår i lighed med, hvad gælder for enkelte særlige stillingskategorier med typisk korte ansættelsesforhold, en højere pensionsbidragsprocent for ministre end for borgmestre, regionsrådsformænd og folketingsmedlemmer. Kommissionen foreslår konkret en pensionsbidragsprocent på 25 pct., der omtrent svarer til, hvad departementscheferes vægtede tjenestemand- og arbejdsmarkedspensionsbidrag kan opgøres til. Kommissionen har i den forbindelse lagt vægt på, at ministre opsiger alle andre hverv og poster ved tiltrædelse af ministerhvervet, samt at ministre generelt set har en væsentligt kortere funktionstid end for de øvrige politiske hverv.

For så vidt angår beregningsgrundlaget foreslår kommissionen, at der optjenes pension af selve vederlaget for det politiske hverv.

For så vidt angår folketingsmedlemmer, der samtidig er ministre, bemærker kommissionen, at det følger af de gældende regler, at der ikke ydes selvstændigt vederlag for folketingshvervet. Kommissionen anbefaler på baggrund heraf, at der tilsvarende ikke ydes pension af vederlaget for folketingshvervet. Kommissionen bemærker i den sammenhæng, at mens der for borgmestre og regionsrådsformænd kan ske en nedsættelse af vederlaget uden, at dette modsvares af andet vederlag, der er pensionsgivende, bortfalder vederlaget for folketingsmedlemmer på grund af ministervederlaget, der omvendt er pensionsgivende. Kommissionen finder således, at der for et folketingsmedlem, der samtidig er minister, sker en passende optjening af pensionsydelser gennem vederlaget for ministerhvervet. Kommissionen bemærker i den sammenhæng, som nævnt ovenfor, at der efter de gældende regler findes regler om samordning mellem pensionen for folketingshvervet og ministerhvervet, der begrænser udbetaling af pension for begge hverv. Der ydes således heller ikke i dag i fuldt omfang pension fra begge hverv.

Kommissionen foreslår, at modtagelsen af pensionsbidrag fremover gøres pligtmæssigt. Kommissionen finder, i lighed med begrundelsen for at det almindelige vederlag bør være pligtmæssigt, at frasinger af enkelte dele af vederlæggelsen ikke bør kunne anvendes politisk og skabe et pres på visse ministre om at frasige sig pensionsbidrag, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen.

Kommissionens forslag indebærer, at den enkelte minister selv skal etablere sin pensionsordning og dermed anvise det pensionsinstitut m.v., som pensionsbidraget skal indbetales til. Ministeren vælger således selv pensionsinstitut og indgår i dialog med det valgte pensionsinstitut om den ønskede ydelsessammensætning. Kommissionens forslag indebærer på dette punkt en øget fleksibilitet for den enkelte minister i forhold til at tilrettelægge sin pension, herunder i forhold til at samle pensionsbidraget med pensionsrettigheder for anden beskæftigelse m.v.

En arbejdsmarkedspensionsordning er karakteriseret ved, at der optjenes pensionsrettigheder i alle de erhvervsaktive år. For en minister, der under forudgående beskæftigelse har været medlem af en kollektiv pensionsordning, vil det være nærliggende at undersøge, om den pågældende vil kunne indbetale pensionsbidrag beregnet af vederlaget til denne kollektive pensionsordning. På linje hermed vil en minister, der uddannelsesmæssigt opfylder betingelsen for at blive optaget i en tværgående pensionskasse, kunne bede pensionskassen vurdere, om pågældende kan optages i den kollektive ordning med indbetaling af pensionsbidrag af vederlaget eller en del heraf.

Livsvarige pensionsydelser kan kun tegnes i livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser m.v., mens opsparingsordninger også kan etableres i et pengeinstitut. Af den grund vil en minister typisk skulle henvende sig til et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, når en pensionsordning skal sammensættes.

Bortset fra de løbende indbetalinger af pensionsbidrag vil administrationen af ordningen ligge i det pensionsinstitut, hvor ordningen etableres. Kommissionens forslag vil således på dette punkt indebære en administrativ forenkling for de myndigheder, der i dag administrerer ministres vederlæggelse.

Kommissionen anbefaler, at indholdet af pensionsdækningen alene bør reguleres af pensionsbeskatningslovgivningen, dog kombineret med en tilbagekøbsklausul. Kommissionen har herved lagt vægt på at skabe størst mulig fleksibilitet i forhold til valg af ydelsessammensætning m.v. Der stilles således ikke nærmere krav til sammensætningen af ydelser for så vidt angår ægtefælle-, børne- og invalidepension. Pensionsbeskatningsloven sætter alene lofter for bidrag til opsparingsordninger, herunder ratepensioner. Bidrag udover disse lofter skal gå til livsvarige pensionsydelser.

Kommissionen anbefaler videre, at pensionsordningerne klausuleres, så de ikke kan tilbagekøbes »i utide«, hvormed pensionsordningerne også kreditorbeskyttes. En minister har således kun mulighed for at hæve sin pensionsordning til udbetaling ved opnåelse af den pensionsudbetalingsalder, der

gælder for den almindelige befolkning, eller hvis det skulle blive aktuelt med udbetaling af invalidepension.

Kommissionens forslag i forhold til ydelsessammensætning indebærer, at der ikke længere automatisk ydes ægtefællepension til en efterladt ægtefælle og tilsvarende børnepension eller børnepensionstillæg til efterladte børn under 21 år. Kommissionen bemærker om disse, set i forhold til almindelige pensionsvilkår, gunstige ordninger, der gælder i dag, at den enkelte minister fremover vil kunne vælge en ydelsessammensætning af sin pension, der indeholder lignende begunstigelser af nærmeste pårørende. Den pågældende vil på linje med andre medlemmer af en almindelig arbejdsmarkedspensionsordning i så fald selv skulle finansiere denne begunstigelse inden for rammerne af pensionsordningens samlede værdi.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport fra januar 2016, der er offentliggjort på Indenrigs- og Sundhedsministeriets hjemmeside.

2.3. Stemmeaftalen om fuldtidspolitikeres vederlæggelse

Den daværende regering (Venstre) indgik den 9. maj 2016 en stemmeaftale med Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger.

Stemmeaftalen lagde op til en række ændringer i fuldtidspolitikeres vederlag, eftervederlag og pension. For ministre indebar aftalen, at vederlaget årligt skulle reguleres på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor. Aftalen indebar nærmere, at vederlaget hvert år skulle reguleres med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale og regionale lønudvikling. Det fremgik videre af stemmeaftalen, at ministre skulle have afkortet deres mindsteperode for eftervederlag fra 18 til 6 måneder. Aftalen indebar endelig, at ministres pensionsalder skulle hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen.

Stemmeaftalen blev efterfølgende revideret i form af en stemmeaftale af 3. oktober 2016 mellem de samme partier. Den nye stemmeaftale havde overvejende samme indhold som den tidligere stemmeaftale, dog var der taget stilling til ikrafttrædelses- og overgangsspørgsmål i større detaljeringsgrad og medtaget en bestemmelse om, at der i forbindelse med forhøjelsen af fuldtidspolitikeres pensionsalder skulle være mulighed for førtidspensivering mod livslang reduktion i pensionen.

For ministres vedkommende blev ændringerne gennemført ved lov nr. 492 af 22. maj 2017 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ændring af ministres vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.). Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, lovforslag nr. L 100 som fremsat.

2.4. Aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse

Der er den 27. maj 2025 indgået en aftale mellem Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Moderaterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse. Aftalepartierne har valgt at tage udgangspunkt i de principper, som Vederlagskommissionen lagde til grund for en reform af politikernes vederlæggelse, men har valgt at fravige nogle af kommissionens anbefalinger til fordel for en samlet set mere enkel og mindre gunstig ordning.

Grundtanken i den nye ordning er som foreslået af Vederlagskommissionen, at politikerne primært skal vederlægges, mens de varetager deres hverv frem for senere i form af eftervederlags- og pensionsydelse. Desuden skal vederlæggelsen så vidt muligt svare til de vilkår, som gælder for overenskomstansatte på arbejdsmarkedet.

Aftalen finder anvendelse på fremtidige folketingsmedlemmer og ministre, hvorimod nuværende og forhenværende folketingsmedlemmer og ministre vedbliver med at være omfattet af de hidtil gældende regler. Aftalen indebærer dermed, at der i en længere årrække vil være to separate ordninger for vederlæggelsen af folketingsmedlemmer og ministre.

For en nærmere beskrivelse af lovforslagets hovedpunkter henvises til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. For en nærmere beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for fremtidige ministre henvises til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Vederlag og omkostningstillæg

3.1.1. Gældende ret

Grundloven indeholder ikke bestemmelser, der vedrører fastsættelsen af ministres vederlæggelse. Vederlæggelsen af ministre er fastsat i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017, med senere ændringer.

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at grundvederlaget til ministre udgør 1.248.386 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau), jf. dog stk. 2. Pr. 31. marts 2026 udgør grundvederlaget 1.566.541 kr. årligt, hvilket svarer til det aktuelt gældende vederlag pr. 1. april 2025. Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Af § 1, stk. 2, fremgår, at i perioden 1. april 2012 - 31. december 2024 udgjorde grundvederlaget 1.185.966 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau). Denne bestemmelse har ikke længere betydning efter periodens udløb.

Det fremgår af § 1, stk. 3, at vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten. Der henvises herom til bekendtgørelse nr. 527 af 23. maj 2017 om regulering af vederlag for ministre.

Reguleringen foretages på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked baseret på et uvægtet gennemsnit af lønudviklingen i Danmarks Statistiks implicite lønindeks på henholdsvis det statslige (ILON22 »Erhverv i alt«) samt det kommunale og regionale arbejdsmarked (ILON32 »Erhverv i alt«).

Af § 1, stk. 4, fremgår, at der til ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget. Omkostningstillægget udgør 60.984 kr. årligt for medlemmer valgt i Danmark og 81.312 kr. årligt for medlemmer valgt i Grønland og på Færøerne (oktober 2015-niveau).

Det fremgår af § 1, stk. 5, at vederlag og tillæg m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at for en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1-3, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag. Tilsvarende gælder for eftervederlag efter lov om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

Af § 2, stk. 2, fremgår, at for en minister, som modtager omkostningstillæg efter lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 4, anførte omkostningstillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.

Det fremgår af § 4, stk. 6, at bestemmelserne om efterindtægt i kapitel 6 i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår vederlag, eftervederlag og pension efter lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Under hvervet er ministre omfattet af en gruppelivsordning, der giver samme dækninger, som gælder for tjenestemænd og en række overenskomstgrupper i staten. Gruppelivsordningen er en forsikringsordning, der yder en engangssum til de nærmeste pårørende ved ministerens død under hvervet. Gruppelivsordningen giver også ministre ret til en engangssum ved visse kritiske sygdomme som f.eks. kræft, der diagnosticeres under hvervet.

En minister er ifølge Vederlagskommissionen ikke forpligtet til at modtage grundvederlaget eller omkostningstillægget, jf. Vederlagskommissionens rapport side 117.

3.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at vederlaget for fremtidige ministre ændres, sådan at det vil svare til niveauet for gennemsnitslønnen inklusive tillæg og variable ydelser, eksklusive ferierelaterede ydelser og pensionsbidrag for chefer i centraladministrationen i lønramme 41 til 42+, som bl.a. omfatter departementschefer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at vederlaget til almindelige ministre forhøjes fra 1.566.541 kr. til 2.053.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). For udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, forhøjes vederlaget fra 1.723.195 kr. til 2.290.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). For statsministeren forhøjes vederlaget fra 1.958.176 kr. til 2.527.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Forhøjelsen af vederlaget skal ses i lyset af de forringelser, der samtidig gennemføres i omkostningstillæg, eftervederlag og pension.

Det foreslås endvidere, at det skattefrie omkostningstillæg, der ydes til ministre på 72.815 kr. årligt (31. marts 2026), afskaffes. Forslaget følger anbefalingen fra Vederlagskommissionen, der i sin rapport argumenterer for, at tillægget har fået karakter af vederlag. Omregnet til skattepligtig indkomst har det nuværende omkostningstillæg en værdi på 168.164 kr. årligt (31. marts 2026) før skat for ministre. I omregningen er der anvendt en marginalskat på 56,7 pct. svarende til marginalsatten i en gennemsnitskommune i 2026 for personer med indkomster over topskattegrænsen, men under top-topskattegrænsen, og som betaler kirkeskat. I praksis vil omregningen til et niveau før skat afhænge af individuelle skatteforhold.

Omkostningstillægget skal derfor reelt tillægges de nuværende vederlagsniveauer. Med den foreslåede ændring i grundvederlag og omkostningstillæg vil det samlede vederlag for almindelige ministre derfor reelt blive forhøjet fra 1.734.705 kr. til 2.053.000 kr. årligt (31. marts 2026). For udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, bliver vederlaget reelt forhøjet fra 1.891.359 kr. til 2.290.000 kr. årligt (31. marts 2026). For statsministeren hæves det samlede vederlag reelt fra 2.126.340 kr. til 2.527.000 kr. årligt (31. marts 2026).

Den løbende regulering af vederlaget vil blive foretaget på baggrund af den faktiske lønudvikling på det offentlige arbejdsmarked. Dette indebærer, for så vidt angår den nye ordning, at vederlaget ikke nødvendigvis vil følge den eksakte lønudvikling for lønramme 41 til 42+ i centraladministrationen. Den foreslåede regulering vil følge samme princip som den nuværende reguleringsordning for fuldtidspolitikere, men vil blive baseret på Danmarks Statistiks standardberegnedede lønindeks for det samlede offentlige arbejdsmarked (SBLON1 'Offentlig forvaltning og service') i 4. kvartal året før reguleringsåret, der giver en mere korrekt vægtning af de offentlige delsektorer.

Fremtidige ministre kan være omfattet af forsikringsdækninger i den pensionskasse, hvortil deres pensionsbidrag af vederlaget indbetales, jf. nærmere herom i afsnit 3.3.2. Sådanne dækninger kan f.eks. være engangsudbetalinger ved død (dødsfaldssum) til ministerens nærmeste pårørende eller udbetaling af en sum til ministeren ved en række nærmere angivne kritiske sygdomme.

Den foreslåede ordning vil endelig medføre, at retten til efterindtægt efter § 4, stk. 6, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre ikke vil blive videreført for ministre, der tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud for denne dato er indtrådt som medlemmer af Folketinget.

Det foreslås, at ministre vil være forpligtet til at modtage vederlaget, jf. forslaget til § 6 f i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Dette er i overensstemmelse med Vederlagskommissionens forslag om, at modtagelsen af vederlaget fremover gøres pligtmæssigt. Kommissionen finder, at frasinger af enkelte dele af vederlæggelsen ikke bør kunne anvendes politisk og skabe et pres på visse ministre om at frasige sig vederlag, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen.

For så vidt angår fremtidige ministres vederlag henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, der indeholder forslag til § 6 a og § 6 b i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, og bemærkningerne hertil.

3.2. Eftervederlag

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Eftervederlag ydes i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder, hvori vedkommende senest har været minister. Dog ydes der eftervederlag i mindst 6 måneder og højst 36 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

Af § 3, stk. 2, fremgår, at eftervederlaget svarer til det vederlag, vedkommende senest fik som minister, jf. § 1, stk. 1-3.

Det følger af § 3, stk. 3, at eftervederlag efter stk. 2 nedsættes med summen af de indtægter, der er anført i § 109, stk. 3, nr. 1-4 og 6-11, i lov om valg til Folketinget, grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem og vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget.

Af § 3, stk. 4, fremgår, at finansministeren fastsætter nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden efter stk. 1, om nedsættelse af minister-eftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.

Der henvises til bekendtgørelse nr. 528 af 23. maj 2017 om godtgørelse for boligudgifter m.v. for ministre og eftervederlag til forhenværende ministre.

Det fremgår af § 4, stk. 6, at bestemmelserne om efterindtægt i kapitel 6 i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår vederlag, eftervederlag og pension efter lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det antages, at en forhenværende minister kan få den løbende udbetaling af ministereftervederlaget standset. Det gælder f.eks. for at undgå tilbagebetaling af for meget udbetalt ministereftervederlag, hvis den pågældende forventer at få modregningspligtige indtægter i eftervederlagsperioden, der overstiger ministereftervederlaget.

Den forhenværende minister kan til enhver tid i eftervederlagsperioden anmode om, at den løbende udbetaling af ministereftervederlag genoptages med fremadrettet virkning indtil eftervederlagsperiodens udløb. Hvis den forhenværende minister har anmodet om at få genoptaget den løbende udbetaling af ministereftervederlaget, vil det ved udløbet af eftervederlagsperioden (der så vidt muligt opgøres i 12-måneders perioder) blive opgjort, om den pågældende skal have efterbetalt for lidt udbetalt ministereftervederlag eller skal tilbagebetale for meget udbetalt ministereftervederlag.

3.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den periode, hvori der kan ydes eftervederlag, forkortes i et videre omfang end foreslået af Vederlagskommissionen. For fremtidige ministre vil der efter forslaget være ret til eftervederlag i maksimalt 12 måneder i stedet for som i dag 36 måneder. For fremtidige ministre foreslås mindsteperioden for eftervederlag reduceret fra 6 til 3 måneder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at fremtidige ministre, når de udnævnes, automatisk opnår ret til 3 måneders eftervederlag. Efter at have varetaget hvervet i en sammenhængende periode på 1 helt år opnås ret til eftervederlag i 6 måneder, efter 2 hele år opnås ret til eftervederlag i 9 måneder og efter 3 hele år opnås ret til eftervederlag i 12 måneder. Der optjenes efter dette tidspunkt ikke yderligere ret til eftervederlag. Fuld ret til eftervederlag opnås således efter 3 år i hvervet som minister.

Eftervederlaget udgør det vederlag efter det foreslåede § 6 a, stk. 1 og 2, som ministeren modtog under sit hverv som minister. Eftervederlaget er ikke pensionsgivende.

Reglerne om nedsættelse af eftervederlaget med en række indtægter foreslås videreført.

Det foreslås, at ministre vil være forpligtet til at modtage eftervederlaget, jf. forslaget til § 6 f i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Dette er i overensstemmelse med Vederlagskommissionens forslag om, at modtagelsen af eftervederlaget fremover gøres pligtmæssigt. Kommissionen finder, at frasigelser af enkelte dele af vederlæggelsen ikke bør kunne anvendes politisk og skabe et pres på visse ministre om at frasige sig eftervederlag, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen.

Den foreslåede ordning vil endelig medføre, at retten til efterindtægt efter § 4, stk. 6, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre ikke vil blive videreført for ministre, der tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud for denne dato er indtrådt som medlemmer af Folketinget.

For så vidt angår fremtidige ministres eftervederlag henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, der indeholder forslag til § 6 c i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, og bemærkningerne hertil.

3.3. Pension

3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 4, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at en minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Såfremt den pågældendes erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpension udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

Af § 4, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at en forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingstidspunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordninger med hensyn til pensionsudbetalingstidspunkt og tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, vælger førtidsalderspensionering, beregnes det førtidspensionsfradrag, der er nævnt i 1. pkt., af den samlede pension fra det første pensionsudbetalingstidspunkt, jf. § 4, stk. 2, 2. pkt.

UDKAST

Det følger af § 4, stk. 3, at den efterlevende ægtefælle efter en fungerende eller afgået minister er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået, 1) før afdøde var fyldt 65 år, og 2) før afdøde var fratrådt som minister og 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Det fremgår af § 4, stk. 4, at § 4, stk. 3, nr. 3, ikke finder anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Af § 4, stk. 5, fremgår, at med hensyn til børnepensionstillæg og børnepension finder bestemmelserne i kapitel 4 i lov om tjenestemandspension tilsvarende anvendelse.

Af § 4, stk. 6, fremgår, at bestemmelserne om efterindtægt i kapitel 6 i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår vederlag, eftervederlag og pension efter lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det fremgår af § 5, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at pensionen til en minister og til en ministers efterlevende ægtefælle beregnes på grundlag af funktionstiden som minister regnet fra den første udnævnelse.

Af § 5, stk. 2, fremgår, at egenpensionen og ægtefællepensionen svarer til pensionen til en statstjenestemand på skalatrin 49 og dennes efterlevende ægtefælle og beregnes på grundlag af nedennævnte pensionsalder i forhold til funktionstiden som minister:

1) Egenpension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
fra 1 indtil 2 år	9 år
fra 2 indtil 3 år	14 år
fra 3 indtil 4 år	18 år
fra 4 indtil 5 år	20 år
fra 5 indtil 6 år	23 år
fra 6 indtil 7 år	27 år
fra 7 indtil 8 år	29 år
8 år og derover	37 år

2) Ægtefællepension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
under 2 år	15 år
fra 2 indtil 4 år	24 år
fra 4 indtil 8 år	28 år
fra 8 indtil 12 år	33 år
12 år og derover	37 år.

Det fremgår af § 5, stk. 3, at bestemmelserne i § 27 henholdsvis § 27 a i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse for regulering af egenpension og ægtefællepension, børnepensionstillæg og børnepension samt efterindtægt af pension henholdsvis for efterindtægt af vederlag og eftervederlag i henhold til lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det følger af § 5, stk. 4, at egenpensionen nedsættes med det beløb, hvormed summen af (1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 3, nr. 1, 4 og 6, i lov om valg til Folketinget, (2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem, (3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget, (4) folkepension og egenpension som minister, overstiger vedkommendes vederlag efter § 1, stk. 1-3.

En ministers egenpension udbetales tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori ministeren har ret til eftervederlag, jf. § 4, stk. 1, 4. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Der kan således ikke udbetales pension i en periode, hvor de løbende udbetalinger af ministereftervederlag er standset.

Det antages, at en minister kan få den løbende udbetaling af pensionsydelse standset. Hvis ministeren senere anmoder om, at udbetalingen genoptages, vil dette ske med fremadrettet virkning. Pensionsydelse for den periode, hvor udbetalingen har været standset, efterbetales ikke.

Det følger af § 6, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at Udbetaling Danmark anviser pension og efterindtægt efter denne lov og i forbindelse hermed træffer afgørelse om tilbagebetaling og forældelse af ydelser og om andre forhold af formueretlig karakter.

Af § 6, stk. 2, fremgår, at Udbetaling Danmarks afgørelser efter stk. 1 kan påklages til finansministeren.

Endvidere fremgår det af § 6, stk. 3, at finansministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er for tiden ikke fastsat sådanne regler.

3.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en bidragsfinansieret arbejdsmarkedspensionsordning for fremtidige ministre i stedet for den nuværende ordning baseret på reglerne om tjenestemandspension.

Den foreslåede ordning vil medføre, at fremtidige ministre vil få indbetalt et pensionsbidrag af det faktisk ydede vederlag, som ministeren vil modtage.

Der vil ikke blive indbetalt pensionsbidrag af eftervederlaget. Det vil svare til de gældende regler, hvor der ikke optjenes ret til pension i eftervederlagsperioden.

Pensionsbidragssatsen vil ved lovens ikrafttræden udgøre en procentsats på 18,07 pct. af det faktisk ydede vederlag for hvervet som minister. Pensionsbidragssatsen vil være på niveau med pensionsbidragssatsen for overenskomstansatte akademikere i staten. Pensionsbidragssatsen for ministre vil blive reguleret i takt med ændringer i pensionsbidragssatsen for overenskomstansatte akademikere i staten.

Pensionsbidraget vil skulle indbetales til en pensionsordning, som ministeren anviser. Anviser ministeren ikke en pensionsordning, indbetales pensionsbidrag til den pensionsordning, som finansministeren har indgået aftale med et pensionsinstitut om. Det foreslås, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om ministres anvisning af en pensionsordning.

For at skabe størst mulig fleksibilitet for den enkelte vil indholdet af pensionsdækningen alene skulle reguleres af pensionsbeskatningslovgivningen og derudover indeholde en tilbagekøbsklausul, sådan at pensionen som udgangspunkt ikke kan tilbagekøbes i utide og samtidig beskyttes mod kreditorforfølgning. Den pågældende vil kunne tilvælge etablering af ægtefælle- eller samleverpension og børnepension, hvis pensionsinstituttet tilbyder disse pensionsprodukter.

Pensionsinstitutterne vil ikke være forpligtet til at optage ministeren, og der foreslås derfor indsat en bemyndigelse for finansministeren til at indgå en aftale med et pensionsinstitut om garanteret optag af ministre, der måtte ønske det, eller som ikke anviser en pensionsordning.

Det foreslås, at ministre vil være forpligtet til at modtage pensionsbidraget og derfor ikke vil kunne frasige sig indbetaling af pensionsbidraget. Dette er i overensstemmelse med Vederlagskommissionens forslag om, at modtagelsen af pensionsbidrag fremover gøres pligtmæssigt. Kommissionen finder, at frasigelser af enkelte dele af vederlæggelsen ikke bør kunne anvendes politisk og skabe et pres på visse ministre om at frasige sig pensionsbidrag, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen.

For så vidt angår fremtidige ministres pension henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, der indeholder forslag til § 6 d og § 6 e i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, og bemærkningerne hertil.

3.4. Dækning af udgifter og ydelse af godtgørelse m.v.

3.4.1. Gældende ret

Af § 1, stk. 6, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre følger, at en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister.

I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter § 1, stk. 6, 1. pkt., kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, efter § 1, stk. 6, 2. pkt., vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.

Det følger af § 1, stk. 7, at den samlede godtgørelse efter stk. 6 maksimalt kan udgøre 75.698 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter. Beløbet i 1. pkt. reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, lovforslag nr. L 100 som fremsat, side 10, kan en minister, der inden for samme kalenderår både får dækket hotelovernatninger og modtager godtgørelse for en fast supplerende bolig, inden for samme år højst modtage 75.698 kr. i årligt grundbeløb.

Af § 1, stk. 8, fremgår, at der uden dokumentation kan ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter stk. 6 får dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Det fremgår af § 1, stk. 9, at en minister i 1 kalenderår kan få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og 8, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.

Af § 1, stk. 10, fremgår, at værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt., og stk. 9, godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 7, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8 ikke indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Det følger af § 1, stk. 11, at finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 6, 1. pkt., om godtgørelse for boligudgifter efter stk. 6, 2. pkt., om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter medlemskabets ophør efter stk. 6, 3. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 7, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 8, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 9 og om hotelovernatning i forbindelse med udtræden af Folketinget. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til ydelser efter stk. 6-9 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.

Der henvises til bekendtgørelse nr. 528 af 23. maj 2017 om godtgørelse for boligudgifter m.v. for ministre og eftervederlag til forhenværende ministre.

3.4.2. Den foreslåede ordning

Efter Finansministeriets opfattelse vil de gældende regler om dækning af ministres udgifter og ydelse af forskellige godtgørelser til ministre i § 1, stk. 6-11, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre fremover skulle omfatte såvel nuværende som fremtidige ministre.

I den forbindelse foreslås enkelte ændringer i forhold til gældende ret, herunder med hensyn til godtgørelse for dobbelt husførelse.

Finansministeriet finder således, at der skal foretages en ændring i reglerne vedrørende godtgørelse for dobbelt husførelse i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, så reglerne om godtgørelse for dobbelt husførelse igen så vidt muligt følger de regler, der gælder for medlemmer af Folketinget efter lov om valg til Folketinget.

Det bemærkes, at forslagene beror på Finansministeriets overvejelser og ikke er baseret på »Aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse«.

Ved lov nr. 492 af 22. maj 2017 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring af ministres vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.) blev der samtidig foretaget en ændring af reglerne om godtgørelse for dobbelt husførelse. Før lovændringen i 2017 kunne der uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gjaldt for medlemmer af Folketinget. Det betød, at der uden dokumentation kunne udbetales godtgørelse for dobbelt

husførelse til et medlem af Folketinget, som har bopæl uden for det sjællandske område, og som i Københavnsområdet råder over en bolig, som anvendes som supplerende bolig af medlemmet.

Med lovændringen i 2017 var det hensigten at indsætte ordlyden af de relevante bestemmelser vedrørende dækning af udgifter til hotelovernatninger, godtgørelse for fast supplerende bolig, godtgørelse for dobbelt husførelse m.v. fra lov om valg til Folketinget i lov om vederlag og pension m.v. ministre. I forbindelse med denne ændring blev det imidlertid tilføjet, at der kunne ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter § 1, stk. 6, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre fik dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig. En minister fik således også godtgørelse for dobbelt husførelse, når den pågældende fik dækket sine udgifter til hotelovernatninger efter stk. 6.

Finansministeriet finder, at der fremadrettet igen kun skal kunne ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter lov om vederlag og pension m.v. for ministre får godtgørelse for en fast supplerende bolig og som noget nyt nu også, hvis ministeren får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til lov om valg til Folketinget.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, der indeholder forslag til § 7 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Bestemmelsen foreslås indsat i lovens kapitel 3 om fælles bestemmelser for nuværende og fremtidige ministre.

3.5. Varetagelse af hverv m.v.

3.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 8, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at besidder en minister ved sin tiltræden hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste, vil disse være at fratræde. Dog kan han undtagelsesvis med foreløbig billigelse af statsministeren bevare sådanne hverv, hvis varetagelse efter dennes skøn ikke kan berede vanskeligheder i udførelsen af hans embedspligt som minister eller i hans forhold til de forskellige statsforvaltningsgrene. Statsministeren skal i så fald straks skriftligt tilstille et af Folketinget nedsat udvalg meddelelse herom. Udvalget kan inden forløbet af 14 dage efter meddelelsens modtagelse nægte vedkommende minister tilladelse til at bevare sådanne hverv. Efter forløbet af dette tidsrum meddeler statsministeren Folketingets formand, hvilke hverv vedkommende minister har tilladelse til at varetage.

Det følger af § 8, stk. 2, at hvis det i stk. 1 nævnte udvalg endnu ikke har konstitueret sig, når statsministerens foreløbige billigelse indhentes, har denne gyldighed, indtil konstitutionen har fundet sted. Sagen vil derefter være at behandle som forannævnt.

Af § 8, stk. 3, fremgår, at ingen minister i sin ministertid må overtage noget nyt hverv af den i § 8, stk. 1, nævnte art.

Det fremgår af § 8, stk. 4, at besidder statsministeren ved et ministeriums tiltræden hverv af den heromhandlede art, skal meddelelse til udvalget finde sted derom, hvis han ønsker at bevare noget af disse, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 8, stk. 1.

Det fremgår endelig af § 8, stk. 5, at folketingsvirksomhed er undtaget fra bestemmelserne i § 8.

Det fremgår af § 9 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at udnævnes en tjenestemand til minister, kan den af ham hidtil beklædte tjenestemandsstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så vidt og så længe konstitution i stillingen overhovedet er tilladt. Statsministeren skal herom give meddelelse til det i § 8, stk. 1, nævnte udvalg, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 8, stk. 1.

3.5.2. Den foreslåede ordning

Finansministeriet foreslår, at der foretages enkelte ændringer i §§ 8 og 9 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre for at gøre formuleringerne i bestemmelserne kønsneutrale. Forslagene vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11-14, der indeholder forslag til ændring af §§ 8 og 9 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

3.6. Målgruppe

Det følger af »Aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse«, at den foreslåede ordning med hensyn til vederlæggelse vil gælde fremtidige ministre og ikke for tidligere og nuværende ministre.

Den foreslåede ordning vil derfor alene gælde for ministre, der for første gang udnævnes til minister uden tidligere at have været medlem af Folketinget. Ordningen vil omfatte de ministre, der udpeges for første gang efter det førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025, og som

ikke forud for denne dato har været medlem af Folketinget. For nærmere om fremtidige ministres vederlæggelse henvises til forslaget til kapitel 2 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

De nuværende regler for den samlede vederlæggelse vil fortsat gælde for tidligere og nuværende folketingsmedlemmer og ministre, der har varetaget et af de to eller begge hverv inden det førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025. Det følger heraf, at en tidligere minister, der efter den 31. december 2025 på ny udnævnes til minister, vil være omfattet af de nugældende regler. Tilsvarende vil et tidligere eller nuværende folketingsmedlem, der efter den 31. december 2025 for første gang udnævnes til minister, være omfattet af de nugældende regler. For nærmere om tidligere og nuværende ministres vederlæggelse henvises til forslaget til kapitel 1 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

En minister kan ikke være omfattet af begge regelsæt. Tidligere eller nuværende ministre kan ikke vælge at skifte over til de foreslåede regler, ligesom fremtidige ministre ikke vil kunne vælge at være omfattet af de nuværende regler.

I forslaget til kapitel 3 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre er der forslag til fælles bestemmelser for nuværende og fremtidige ministre.

4. Økonomiske konsekvenser for fremtidige ministre

Lovforslaget forventes at medføre offentlige besparelser på 5 mio. kr., når reformen er fuldt indfasat omkring år 2090. Besparelserne indebærer, at langt de fleste fremtidige ministre vil opleve en nedgang i livsindkomst på den nye ordning sammenlignet med den nuværende ordning.

De økonomiske konsekvenser forbundet med lovforslaget vil for den enkelte fremtidige minister variere betragteligt afhængig af en række individuelle forhold, herunder f.eks. hvornår vedkommende udpeges til hvervet, hvor længe hvervet varetages, hvornår vedkommende går på pension, og hvor længe vedkommende modtager pension.

For en omtrent gennemsnitlig person, der udpeges som minister som 44-årig uden tidligere at have været minister og derefter er minister i 4 år, samtidig med at vedkommende er folketingsmedlem, forventes lovforslaget at indebære en nedgang i disponibel livsindkomst (dvs. efter skat) på 553.000 kr. pr. år, vedkommende er minister.

For en person, der udpeges som finansminister som 44-årig uden tidligere at have været minister og derefter er finansminister i 4 år, samtidig med at

vedkommende er folketingsmedlem, forventes lovforslaget at indebære en nedgang i disponibel livsindkomst (dvs. efter skat) på 494.000 kr. pr. år, vedkommende er finansminister.

For en person, som udpeges som statsminister som 44-årig uden tidligere at have været minister og derefter varetager hvervet i 4 år, samtidig med at vedkommende er folketingsmedlem, forventes lovforslaget at indebære en nedgang i disponibel livsindkomst (dvs. efter skat) på 485.000 kr. pr. år, vedkommende er statsminister.

Den samlede nedgang i livsindkomsten afspejler en forhøjelse af vederlaget, afskaffelse af det skattefrie omkostningstillæg, en reduktion i eftervederlagsperioden og en reduktion i den disponible indkomst under pensionstilværelsen.

For næsten alle fremtidige ministre forventes lovforslaget over et livsforløb at indebære en lavere indkomst sammenholdt med den nuværende ordning. For en lille andel af fremtidige ministre valgt relativt sent i livet og med lang funktionstid vil ordningen være neutral eller indebære en højere livsindkomst sammenlignet med den nuværende ordning.

Eksempelvis forventes en person, der i 2026 udpeges som minister som 30-årig, og som er minister i 4 år, at opleve en nedgang i sin disponible livsindkomst svarende til 517.000 kr. pr. år i hvervet.

Den nye ordning kan i enkelte tilfælde samlet set give højere livsindkomst. Eksempelvis forventes en person, som udpeges til minister som 60-årig og er minister i 16 år, at opleve en stigning i sin disponible livsindkomst svarende til ca. 22.000 kr. pr. år i hvervet.

Generelt er nedgangen i disponibel livsindkomst ved lovforslaget mindre, jo tidligere man udpeges som minister, og jo længere tid man varetager hvervet. Det skyldes hovedsageligt, at der med den nye pensionsordning løbende sker indbetaling til en arbejdsmarkedspension. Jo flere år hvervet varetages, desto større bliver den samlede indbetaling, og jo tidligere indbetalingerne sker, desto længere tid kan pensionsformuen generere afkast fra investeringer og forrentes.

Dertil kommer, at der ikke er noget øvre loft for den samlede sum af pensionsindbetalinger, da der, uanset hvor længe vedkommende er minister, indbetales et pensionsbidrag for hver måned, hvervet varetages. Dette adskiller sig fra den nuværende ordning, hvor pensionsydelsen ligeledes forøges ved

flere år som minister, men kun indtil det maksimale niveau opnås for ministre efter 8 år, og hvor pensionsydelsens størrelse er uafhængig af, hvornår i livet den enkelte har varetaget hvervet.

5. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk (elektronisk) databehandling, og for anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 1, stk. 2.

Finansministeriet forestår administrationen af ministres vederlæggelse i henhold til reglerne i lov om vederlag og pension m.v. for ministre og behandler til dette formål personoplysninger, sådan at ministre kan modtage de ydelser, som efter loven tilkommer dem. I den forbindelse behandler Finansministeriet almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, følsomme personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, og oplysninger om personnumre, jf. databeskyttelseslovens § 11.

Finansministeriet behandler almindelige personoplysninger om ministre i form af f.eks. navn, adresse, e-mail, telefonnummer, boligforhold, alder, køn, funktionsperioder, pensions- og indtægtsforhold og civilstand. Derudover behandler Finansministeriet oplysninger om ministres personnumre.

Finansministeriet behandler følsomme personoplysninger i form af ministrenes politiske tilhørsforhold til et bestemt politisk parti. Der kan også blive behandlet følsomme personoplysninger i form af helbredsoplysninger om ministre og forhenværende ministre til brug for behandling af sager om pension.

Det er vurderingen, at Finansministeriets behandling af almindelige personoplysninger kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, hvoraf det fremgår, at behandlingen af almindelige personoplysninger er lovlig, såfremt det er nødvendigt for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige.

Det er desuden vurderingen, at Finansministeriets behandling af følsomme personoplysninger kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel

9, stk. 2, litra e, der vedrører behandling af personoplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede, og artikel 9, stk. 2, litra f, hvorefter behandlingen bl.a. er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Begrebet »retskrav« ses i den forbindelse at svare til begrebet »retlig forpligtelse«, jf. artikel 6, stk. 1, litra c.

Endelig er det vurderingen, at Finansministeriets behandling af personnumre kan ske i medfør af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1.

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre en besparelse på 5 mio. kr. om året svarende til 26 pct. af de samlede udgifter, når reformen er fuldt indfaset omkring 2090. Besparelsen i procent er sat i forhold til et beregningsteknisk skøn for de langsigtede udgifter til den nuværende ordning givet en fremskrevet sammensætning af ministre.

På kort og mellemlang sigt vil der være tale om merudgifter på op til ca. 5 mio. kr. om året som følge af indfasning af den nye ordning. Det skyldes navnlig en fremrykning af udgifter til pension på den nye ordning, idet udgifterne afholdes, mens hvervet varetages og ikke først i pensionsalderen, som det er tilfældet under den nuværende ordning. Merudgifterne på kort og mellemlang sigt skyldes således primært en teknisk ændring af tidspunktet for de offentlige udgifter til pension. De økonomiske konsekvenser afhænger bl.a. af sammensætningen af ministre i fremtiden og er behæftet med usikkerhed.

Beregning af de økonomiske konsekvenser af reformen følger Finansministeriets sædvanlige praksis. De økonomiske konsekvenser omfatter såvel de direkte offentlige udgifter til bl.a. vederlag, eftervederlag og pension samt de afledte skattemæssige konsekvenser af ændringerne.

Efter førstkommende folketingsvalg skønnes det, at der er årlige merudgifter på omkring 5 mio. kr., når såvel udgifter til vederlag, eftervederlag og pension såvel som skattemæssige virkninger indregnes. Udgifterne vil bl.a. afhænge af antallet, som udpeges til minister for første gang, og som ikke tidligere har været medlem af Folketinget. Reformen forventes at medføre besparelser fra omkring år 2075.

Samlet set over hele perioden skønnes besparelserne på lang sigt at udligne de øgede udgifter på kort og mellemlang sigt. Det afspejles i en skønnet varig virkning på ca. 0 mio. kr. (2025-niveau).

Den nye ordning vil samlet set være mere enkel og lettere at administrere end den nuværende ordning. Det gælder særligt, når reformen er fuldt indfaset omkring 2090. Der vil i perioden frem mod 2090 være to ordninger for vederlæggelse til ministre – henholdsvis den nuværende og den nye ordning – som skal administreres.

For så vidt angår forslaget om ændring af bestemmelserne om godtgørelse for dobbelt husførelse vurderes lovforslaget at medføre en merudgift for staten til godtgørelse for dobbelt husførelse pr. minister, der er berettiget til godtgørelse for dobbelt husførelse som følge af, at den pågældende minister får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget. Godtgørelsen udgør 36.583 kr. årligt med de pr. 1. april 2025 gældende satser.

Lovforslaget vurderes samtidig at medføre en mindreudgift for staten til forholdsmæssig godtgørelse for dobbelt husførelse pr. minister, der ikke er medlem af Folketinget, som får dækket sine udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. Godtgørelsen udgør 36.583 kr. årligt med de pr. 1. april 2025 gældende satser.

Lovforslaget vurderes desuden at medføre en besparelse for staten, der maksimalt kan udgøre 91.456 kr. årligt med de pr. 1. april 2025 gældende satser pr. minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som får stillet en bolig til rådighed af Folketinget, og dermed ikke kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet eller få godtgørelse for fast supplerende bolig (boliggodtgørelse).

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. september til den 2. oktober 2025 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Datatilsynet, Folketingets Administration, Folketingets Ombudsmand, Forsikring & Pension, Rigsrevisionen, Statsrevisorerne og Udbetaling Danmark.

13. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes at medføre en besparelse på 5 mio. kr. om året svarende 26 pct. af de samlede udgifter, når reformen er fuldt indfasnet omkring 2090. Der forventes en besparelse på hoteludgifter og godtgørelse for fast supplerende bolig.	På kort og mellemlang sigt vil der være tale om merudgifter på op til ca. 5 mio. kr. om året som følge af indfasning af den nye ordning. Der forventes en merudgift til godtgørelse til dobbelt husførelse i forbindelse med vederlagsfri bolig.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den nye ordning vil samlet set være mere enkel og lettere at administrere end den nuværende ordning. Det gælder særligt, når reformen er fuldt indfasnet omkring 2090.	Der vil i perioden frem mod 2090 være to ordninger for vederlæggelse til ministre – henholdsvis den nuværende og den nye ordning – som skal administreres.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

UDKAST

Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Som nævnt i pkt. 3.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vil den foreslåede ordning for ministres vederlæggelse alene gælde for de ministre, der tidligst ved førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud herfor er indtrådt som medlemmer af Folketinget.

De nuværende regler for den samlede vederlæggelse vil således fortsat gælde for tidligere og nuværende ministre, der – også kortvarigt - har varetaget hvervet som minister inden det førstkommende folketingsvalg, efter at lovændringerne er trådt i kraft.

En minister kan således ikke være omfattet af begge regelsæt. Tidligere eller nuværende ministre kan ikke vælge at skifte over til de foreslåede regler, ligesom fremtidige ministre ikke vil kunne vælge at være omfattet af de nuværende regler.

På den baggrund foreslås det at inddele loven i tre kapitler vedrørende tidligere og nuværende henholdsvis fremtidige ministre samt fælles bestemmelser.

Kapitel 1 med følgende overskrift: Vederlag og pension m.v. for ministre, der inden førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025 er udnævnt som ministre eller indtrådt som medlemmer af Folketinget.

Kapitlet omfatter §§ 1-6 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Kapitel 2 med følgende overskrift: Vederlag og pension m.v. for ministre, der tidligst ved førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud for denne dato er indtrådt som medlemmer af Folketinget.

Kapitlet omfatter §§ 6 a – 6 f i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Kapitel 3 med følgende overskrift: Fælles bestemmelser.

Kapitlet omfatter §§ 7-10 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, der skal gælde for såvel nuværende som fremtidige ministre. § 7 vedrører dækning af ministres udgifter og ydelse af forskellige godtgørelser til mini-

stre m.v., § 8 vedrører ministres varetagelse af hverv m.v., § 9 vedrører besættelse af tjenestemandstillinger ved konstitution, og § 10 vedrører virkningsbestemmelser for lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Til nr. 1

(Til § 1)

Efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre udgør grundvederlaget til ministre 1.248.386 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau). Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Af § 1, stk. 2, fremgår, at grundvederlaget i perioden 1. april 2012-31. december 2024 udgjorde 1.185.966 kr. i årligt grundbeløb. Denne bestemmelse har ikke længere betydning efter periodens udløb og er ikke medtaget i lovforslaget.

Vederlaget reguleres ifølge den gældende § 1, stk. 3, en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten. Der henvises herom til bekendtgørelse nr. 527 af 23. maj 2017 om regulering af vederlag for ministre.

Til ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget, jf. den gældende § 1, stk. 4.

Efter den gældende § 1, stk. 5, udbetales vederlag og tillæg m.v. med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

Det foreslås i *stk. 1*, at grundvederlaget til ministre angives i 31. marts 2026-niveau. Dvs. at grundvederlaget skal udgøre 1.566.541 kr. årligt (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til statsministeren skal udgøre 125 pct. af grundvederlaget. Vederlaget til udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, skal udgøre 110 pct. af

grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Den foreslåede ændring vil indebære, at grundbeløbsniveauet for grundvederlaget til nuværende ministre ændres fra 31. marts 2017-niveau til 31. marts 2026-niveau svarende til det aktuelle niveau. Grundbeløbet vil således blive fastsat i samme niveau som vederlag til fremtidige ministre, jf. forslaget til § 6 a, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det vil gøre det nemmere at sammenligne vederlagene på den nuværende og nye ordning og samtidig forenkle administrationen af vederlæggelsen til ministre på den nuværende ordning. Omlægning til nyt grundbeløb vil være udgiftsneutral.

Det foreslås i *stk. 2*, at vederlag efter stk. 1 reguleres som anført i § 6 a, stk. 2. Vederlag til nuværende ministre vil således blive reguleret efter samme regler som vederlag til fremtidige ministre.

Det foreslås i *stk. 3*, at der til nuværende ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som gælder for medlemmer af Folketinget efter § 108, stk. 1 og 3-5, i lov om valg til Folketinget.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 4. Forslaget vil således ikke indebære ændringer med hensyn til ydelse af omkostningstillæg til nuværende ministre.

Det foreslås i *stk. 4*, at vederlag og omkostningstillæg udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 5. Forslaget vil således ikke indebære ændringer med hensyn til udbetaling af vederlag og omkostningstillæg til nuværende ministre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

(Til § 2)

UDKAST

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at for en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1-3, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag.

Efter § 2, stk. 1, 2. pkt., gælder tilsvarende for eftervederlag efter lov om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

Af § 2, stk. 2, fremgår, at for en minister, som modtager omkostningstillæg efter lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 4, nævnte omkostningstillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.

Det foreslås i *stk. 1*, at for en minister, som modtager grundvederlag som medlem af Folketinget eller eftervederlag for hvervet som folketingsmedlem eller som Folketingets formand efter § 108, stk. 1, eller § 109, stk. 2, i lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt. Forslaget vil således ikke indebære ændringer med hensyn til nedsættelse af vederlag for nuværende ministre.

Bestemmelsen om eftervederlag for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet er ikke medtaget i lovforslaget, da der ikke længere er personer, der er eller kan omfattes af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at for en minister, som modtager omkostningstillæg efter § 108, stk. 1 og 3-5, i lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 3, anførte omkostningstillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2. Forslaget vil således ikke indebære ændringer med hensyn til nedsættelse af vederlag for nuværende ministre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

UDKAST

Til nr. 2

Med henblik på at skabe bedre overblik over loven foreslås det at indsætte overskrifter til de enkelte bestemmelser i loven.

Det foreslås derfor, at der før den gældende bestemmelse i lovens § 3 om eftervederlag indsættes overskriften *Eftervederlag*.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre svarer eftervederlaget til en minister til vedkommende ministers vederlag efter lovens § 1, stk. 1-3.

Det foreslås, at henvisningen til § 1, stk. 1-3, ændres til en henvisning til § 1, stk. 1 og 2.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 1 om at ophæve § 1, stk. 2, om midlertidig nedsættelse af grundvederlag, som ikke længere har betydning.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 4

Det foreslås, at det i forbindelse med henvisninger i lov om vederlag og pension m.v. for ministre til lov om valg til Folketinget anføres, hvilke bestemmelser der specifikt henvises til.

Det foreslås derfor, at der i § 3, stk. 3, nr. 2, indsættes en henvisning til §§ 108, 109 og 110 i lov om valg til Folketinget.

Bestemmelsen vedrører nedsættelse af eftervederlag til ministre med grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 5

Det foreslås, at det i forbindelse med henvisninger i lov om vederlag og pension m.v. for ministre til lov om valg til Folketinget anføres, hvilke bestemmelser der specifikt henvises til.

UDKAST

Det foreslås derfor, at der i § 3, stk. 3, nr. 3, indsættes en henvisning til §§ 120-122 i lov om valg til Folketinget.

Bestemmelsen vedrører nedsættelse af eftervederlag til ministre med vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 6

Med henblik på at skabe bedre overblik over loven foreslås det at indsætte overskrifter til de enkelte bestemmelser i loven.

Det foreslås derfor, at der før den gældende bestemmelse i lovens § 4 om pension indsættes overskriften *Pension*.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 7

Det foreslås, at det i forbindelse med henvisninger i lov om vederlag og pension m.v. for ministre til lov om valg til Folketinget anføres, hvilke bestemmelser der specifikt henvises til.

Det foreslås derfor, at der i § 5, stk. 4, nr. 2, indsættes en henvisning til §§ 108, 109 og 110 i lov om valg til Folketinget.

Bestemmelsen vedrører nedsættelse af egenpension til ministre med grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 8

Det foreslås, at det i forbindelse med henvisninger i lov om vederlag og pension m.v. for ministre til lov om valg til Folketinget anføres, hvilke bestemmelser der specifikt henvises til.

Det foreslås derfor, at der i § 5, stk. 4, nr. 3, indsættes en henvisning til §§ 120-122 i lov om valg til Folketinget.

Bestemmelsen vedrører nedsættelse af egenpension til ministre med vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget.

UDKAST

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 9

Det foreslås, at henvisningen i § 5, stk. 4, nr. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre til lovens § 1, stk. 1-3, ændres til en henvisning til § 1, stk. 1 og 2.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 1 om at ophæve § 1, stk. 2, om midlertidig nedsættelse af grundvederlag, som ikke længere har betydning.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 10

(Til § 6)

Efter den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre anviser Udbetaling Danmark pension og efterindtægt efter denne lov og træffer i forbindelse hermed afgørelse om tilbagebetaling og forældelse af ydelser og om andre forhold af formueretlig karakter.

Udbetaling Danmarks afgørelser efter § 6, stk. 1, kan påklages til finansministeren.

Finansministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er for tiden ikke fastsat sådanne regler.

Det foreslås, at en tilsvarende bestemmelse om Udbetaling Danmarks administration indsættes som § 6 i lovens kapitel 1, der vedrører nuværende ministres forhold, idet Udbetaling Danmark ikke vil få opgaver med administration af de fremtidige ministres vederlæggelse.

Det foreslås i den forbindelse, at det fastsættes, at Udbetaling Danmark ikke blot anviser pension og efterindtægt, men også kan beregne disse ydelser, og at der er tale om pension og efterindtægt efter de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 4 og 5, der vedrører nuværende ministres pension og efterindtægt.

(Til kapitel 2)

Det foreslåede kapitel 2 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører vederlag og pension m.v. for ministre, der tidligst ved førstkommende

UDKAST

folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud for denne dato er indtrådt som medlemmer af Folketinget.

Kapitlet indeholder forslag til bestemmelser vedrørende fremtidige ministres vederlag, jf. §§ 6 a og 6 b, eftervederlag, jf. § 6 c, pension, jf. §§ 6 d og 6 e, samt pligt til at modtage vederlæggelse, jf. § 6 f.

(Til § 6 a)

Den foreslåede bestemmelse i § 6 a i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører vederlag til ministre, der tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre uden tidligere at have været medlemmer af Folketinget.

Det foreslås i *stk. 1*, at vederlaget til fremtidige ministre skal udgøre 2.053.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, skal udgøre 2.290.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau), og vederlaget til statsministeren skal udgøre 2.527.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gennemsnitslønnen for ministre, der udnævnes som ministre tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang uden tidligere at have været medlemmer af Folketinget, hæves. Vederlaget til almindelige ministre vil stige fra 1.566.541 kr. til 2.053.000 kr. årligt (31. marts 2026-niveau). For udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, vil vederlaget stige fra 1.723.195 kr. til 2.290.000 kr. årligt (31. marts 2026-niveau), og for statsministeren vil vederlaget stige fra 1.958.176 kr. til 2.527.000 kr. årligt (31. marts 2026-niveau).

Efter forslaget i *stk. 2* reguleres vederlag efter *stk. 1* en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten. Bestemmelsen vil ligeledes omfatte regulering af nuværende ministres vederlag, jf. forslaget til § 1, *stk. 2*, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre i lovforslagets § 1, nr. 1. Dette vil medføre en administrativ enklere regulering af vederlag.

Den foreslåede reguleringsordning er nærmere beskrevet i pkt. 3.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at vederlag skal udbetales månedsvis bagud med virkning fra udnævnelsen og indtil afgang fra ministerstillingen. Ved udnævnelse og afgang på andre tidspunkter end den 1. i en måned forudsættes vederlaget for den pågældende del af måneden beregnet som en brøkdel af det månedlige vederlag ($1/12$ af det årlige vederlag) svarende til antallet af periodens kalenderdage divideret med antallet af månedens kalenderdage.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finansministeriet vil skulle udbetale vederlag til fremtidige ministre månedsvis bagud med virkning fra den dag, udnævnelsen har virkning, og indtil den dag, afgang har virkning.

Dette vil svare til de vilkår, som gælder på det statslige arbejdsmarked, hvor løn til overenskomstansatte udbetales månedsvis bagud.

De nuværende ministre vil fortsat få vederlag udbetalt forud, jf. forslaget til § 1, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre i lovforslagets § 1, nr. 1. Efter den foreslåede bestemmelse vil vederlag og omkostningstillæg blive udbetalt med $1/12$ månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

(Til § 6 b)

I den foreslåede bestemmelse i § 6 b i lov om vederlag og pension m.v. for ministre foreslås, at for en minister, som modtager vederlag eller eftervederlag efter § 119 a, stk. 1, eller § 119 e, stk. 1, i lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 6 a, stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede vederlag eller eftervederlag.

En tilsvarende bestemmelse vil gælde for nuværende ministre, jf. forslaget til § 2, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre i lovforslagets § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

(Til § 6 c)

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 6 c i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører eftervederlag til ministre, der tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre uden tidligere at have været medlemmer af Folketinget.

Det foreslås i *stk. 1*, at ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Der ydes eftervederlag i mindst 3 måneder og højst i 12 måneder. Efter at have varetaget hvervet i en sammenhængende periode på 1 år opnås ret til eftervederlag i 6 måneder, efter 2 år opnås ret til eftervederlag i 9 måneder og efter 3 år opnås ret til eftervederlag i 12 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan efter forslaget ikke ydes samtidig med vederlag efter § 6 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at eftervederlaget til ministre, der tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre uden tidligere at have været medlemmer af Folketinget, maksimalt kan ydes i 12 måneder i stedet for 36 måneder, og mindsteperioden for eftervederlaget forkortes fra 6 måneder til 3 måneder.

Efter forslaget i *stk. 2* vil eftervederlaget svare til vedkommende ministers vederlag efter § 6 a, stk. 1 og 2.

Efter forslaget i *stk. 3* nedsættes eftervederlag efter stk. 2 med summen af

- 1) de indtægter, der er anført i § 119 e, stk. 7, i lov om valg til Folketinget,
- 2) vederlag eller eftervederlag som folketingsmedlem efter § 119 a eller § 119 e i lov om valg til Folketinget og
- 3) vederlag eller eftervederlag som formand for Folketinget efter § 125 a eller § 125 b i lov om valg til Folketinget.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 3, nr. 1, svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende § 109, stk. 3, i lov om valg til Folketinget.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ud over nedsættelse af eftervederlaget med udbetalinger fra pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensionsordninger omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven samt udbetalinger fra tilsvarende udenlandske pensionsordninger fra et tidligere ansættelsesforhold også vil ske nedsættelse af eftervederlaget med pensionsudbetalinger fra hverv som medlem af Folketinget, Folketingets formand eller som minister.

UDKAST

Det er uden betydning for adgangen til at nedsætte eftervederlaget, at der er tale om udbetalinger fra flere forskellige af de i bestemmelsen omfattede pensionsordninger eller fra én pensionsordning i de situationer, hvor pensionsordningen består af pensionsindbetalinger fra både tidligere ansættelsesforhold og fra hverv som folketingsmedlem, Folketingets formand eller ministre. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en minister har valgt at få pensionsbidrag af sit vederlag efter det foreslåede § 6 a, stk. 1 og 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre indbetalt til en eksisterende pensionsordning, der er oprettet som led i et ansættelsesforhold.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 119 e, stk. 7, i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om valg til Folketinget.

Det foreslås i *stk. 4*, at finansministeren fastsætter nærmere regler om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

(Til § 6 d)

Den foreslåede bestemmelse i § 6 d i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører pension til ministre, der tidligst ved førstkommande folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre uden tidligere at have været medlemmer af Folketinget.

Det foreslås i *stk. 1*, at der for fremtidige ministre indbetales et pensionsbidrag af det vederlag, som ministeren modtager efter § 6 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fremtidige ministre vil få indbetalt et pensionsbidrag af det faktisk ydede vederlag, som ministeren vil modtage efter den foreslåede § 6 a, stk. 1 og 2. For en minister, der samtidig er medlem af Folketinget, indebærer det, at der ydes pensionsbidrag af ministervederlaget, efter at dette er nedsat med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede vederlag eller eftervederlag, jf. den foreslåede § 6 b i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige medføre, at der ikke vil blive indbetalt pensionsbidrag af eftervederlaget, når ministeren udtræder af ministerhvervet.

Det foreslås i § 6 f i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at ministre er forpligtet til at modtage pensionsbidraget efter lovens § 6 d, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en minister ikke vil kunne frasige sig indbetalingen af pensionsbidraget. Der henvises til pkt. 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at pensionsbidraget efter stk. 1 beregnes af vederlaget efter den foreslåede § 6 a, stk. 1 og 2, med den til enhver tid gældende almindelige pensionsbidragssats i overenskomst for akademikere i staten.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at pensionsbidragssatsen ved lovens ikrafttræden vil udgøre 18,07 pct. af det faktisk ydede vederlag efter den foreslåede § 6 a, stk. 1 og 2. Ved overenskomst for akademikere i staten forstås den overenskomst, som Finansministeriet indgår med en række akademikerorganisationer for akademikere i staten. Ved lovens ikrafttræden er den seneste overenskomst for akademikere i staten fra 10. april 2025, der er udsendt med Medarbejder- og Kompetencestyrelsens cirkulære nr. 9333 af 11. april 2025. Pensionsbidragsprocenten findes i denne overenskomsts § 10, stk. 1.

Hvis pensionsbidragssatsen i overenskomst for akademikere i staten vil blive ændret, f.eks. enten ved aftale mellem overenskomstens parter eller ved lovgivningsmagtens ophøjelse af et mæglingsforslag til lov, vil den ændrede pensionsbidragssats fremover skulle finde anvendelse for beregningen af pensionsbidrag for ministre. Ændringen vil uden videre få virkning fra samme tidspunkt, som den ændrede pensionsbidragssats for overenskomstansatte akademikere i staten får virkning.

Det foreslås i *stk. 3*, at pensionsbidraget efter stk. 1 indbetales til en pensionsordning, som ministeren anviser. Hvis ministeren ikke anviser en pensionsordning, indbetales pensionsbidraget efter stk. 1 til den pensionsordning, som finansministeren har indgået aftale med et pensionsinstitut om, jf. § 6 e.-

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil skulle oplyse Finansministeriet om, hvilken pensionsordning pensionsbidraget skal indbetales til, og hvilket pensionsinstitut der administrerer pensionsordningen. Ministeren vil også skulle oplyse til Finansministeriet, hvis ministeren senere ønsker, at pensionsbidraget skal indbetales til en anden pensionsordning.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at hvis en minister ikke anviser Finansministeriet en pensionsordning, som pensionsbidraget vil kunne indbetales til, vil pensionsbidraget blive indbetalt til den pensionsordning, som finansministeren har indgået aftale med et pensionsinstitut om, jf. den foreslåede § 6 e i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det vil være uden betydning, hvorfor ministeren ikke vil anviser Finansministeriet en pensionsordning til at modtage pensionsbidrag af ministervederlaget. Det kan f.eks. være, fordi ministeren ikke har en pensionsordning, eller at ministeren har en pensionsordning, som vedkommende ikke ønsker, at pensionsbidraget fra ministervederlaget bliver indbetalt til.

Pensionsordninger i pensionskasser m.v. vil være omfattet af reglerne i pensionsbeskatningslovgivningen. Det betyder bl.a., at pensionsordningen vil være omfattet af reglerne i lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2024, med senere ændringer.

Ministeren vil inden for rammerne af pensionsordningens pensionsregulativ kunne til- eller fravælge ydelser og forsikringer, f.eks. invalidedækning, ægtefælle- eller samleverpension og børnepension, hvis pensionsinstituttet tilbyder disse pensionsprodukter.

Det foreslås i *stk. 4*, at pensionsordningen efter *stk. 3* skal klausuleres mod tilbagekøb således, at den ikke kan tilbagekøbes i videre omfang end efter de til enhver tid gældende regler om tilbagekøb i »Aftale om generelle krav til indhold af bidragsdefinerede pensionsordninger i staten m.v. (ydelsessammensætning, tilbagekøb og overflytning i forbindelse med jobskifte)«.

Ved tilbagekøb – også kaldet for genkøb – af pensionsordningen forstås, at medlemmet af pensionsordningen får udbetalt værdien af sin pensionsopsparing som en samlet sum før pensionstidspunktet. Dette udløser normalt en afgift til staten på op til 60 pct. af beløbet.

For overenskomstansatte i staten er der mellem Finansministeriet og centralorganisationerne indgået en aftale om generelle krav til indholdet af bidragsdefinerede pensionsordninger i staten, jf. cirkulære nr. 9546 af 29. juni 2023 om aftale om generelle krav til indhold af bidragsdefinerede pensionsordninger i staten m.v. (ydelsessammensætning, tilbagekøb og overflytning i forbindelse med jobskifte).

Aftalen fastsætter en række krav til pensionsordningerne, herunder at de ikke må kunne tilbagekøbes i videre omfang end fastsat i aftalen. Det er fastsat i aftalen, at det i den enkelte pensionsordning kan bestemmes, at pensionsordningen kan tilbagekøbes i følgende tilfælde:

- 1) Den forsikrede har nået pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, og udtræder af arbejdsmarkedet, eller hvor den forsikrede er tilkendt invalidepension af pensionsordningen. Det er en betingelse for tilbagekøbet, at de løbende ydelser, der ville kunne komme til udbetaling, ikke kan overstige et grundbeløb på 9.700 kr. årligt, der reguleres efter personskattelovens § 20 (pr. 1. januar 2025 12.800 kr.).
- 2) Der er ikke foretaget indbetaling på pensionsordningen i de seneste 12 på hinanden følgende måneder, og hvor depotet ikke overstiger et grundbeløb på 30.000 kr. (31. marts 2012-niveau), der procentreguleres svarende til statens lønninger (pr. 1. april 2025 36.992,85 kr.).
- 3) Den forsikrede tager varigt ophold i udlandet, dvs. framelder sig folkeregisteret i Danmark, har ikke ansættelse eller andet erhvervsarbejde i Danmark, og hvor der ikke er sket indbetaling af pensionsbidrag de seneste 12 på hinanden følgende måneder, og hvor depotet ikke overstiger et grundbeløb på 30.000 kr. (31. marts 2012-niveau), der procentreguleres svarende til statens lønninger (pr. 1. april 2025 36.992,85 kr.).
- 4) Den forsikrede er udenlandsk statsborger, fratræder sin stilling og tager varigt ophold i udlandet.

Det foreslås i *stk. 5*, at pensionsordningen efter *stk. 3* kan overflyttes til en anden pensionsordning, der opfylder de i *stk. 4* fastsatte bestemmelser om tilbagekøb.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en minister efter ophør med indbetalinger til pensionsordningen kan overflytte pensionsordningens depotværdi til et andet pensionsinstitut, hvis ministeren ønsker at få sine pensioner samlet i ét eller flere pensionsinstitutter. Det modtagende pensionsinstitut skal som betingelse for overførslen respektere den tilbagekøbsklausul, som er tilknyttet den pensionsopsparing (depotet), der overføres.

Det foreslås i *stk. 6*, at hvis den pensionsordning, hvortil overflytning ønskes foretaget, indeholder regler om tilbagekøb, der ikke opfylder betingelserne i *stk. 4*, kan pensionsordningen dog overføres, hvis den klausuleres således,

at den del, der er opsparet som minister, fortsat respekterer bestemmelsen om tilbagekøb i stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan ske overførsel af den pensionsordning (depotet), der er optjent som minister, til en eksisterende pensionsordning, der ikke overholder tilbagekøbsklausulen i stk. 4, såfremt det modtagende pensionsinstitut klausulerer pensionsordningen således, at den del af pensionsordningen, der er opsparet som minister, fortsat respekterer bestemmelsen om tilbagekøb i stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil samlet set medføre, at hvis ministeren ønsker at få pensionsbidraget indbetalt til en pensionsordning, som ministeren selv vælger, vil det være et krav, at pensionsordningen indeholder en tilbagekøbsklausul. Tilbagekøbsklausulen vil skulle sikre, at pensionsordningen ikke vil kunne tilbagekøbes i utide og samtidig beskyttes mod kreditorfølgning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

(Til § 6 e)

Den foreslåede bestemmelse i § 6 e i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører finansministerens indgåelse af aftale med et pensionsinstitut om en pensionsordning med garanteret optag af ministre, der ikke selv anviser en pensionsordning.

Det foreslås i *stk. 1*, at finansministeren indgår aftale med et pensionsinstitut om en pensionsordning med garanteret optag af ministre, der ikke selv anviser en pensionsordning til at modtage pensionsbidragene.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansministeren vil skulle indgå en bindende aftale med et pensionsinstitut om en pensionsordning, hvorefter pensionsinstituttet vil være forpligtet til at optage ministre, som ikke selv anviser en pensionsordning.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke vil opstå en situation, hvor der ikke er en pensionsordning, som ministerens pensionsbidrag kan indbetales til.

Det foreslås i *stk. 2*, at finansministeren kan fastsætte nærmere regler om ministres anvisning af en pensionsordning, jf. den foreslåede § 6 d, *stk. 3*, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som ministre skal give til Finansministeriet som led i anvisningen af pensionsordningen og om frist for afgivelse af disse oplysninger. Det kan f.eks. være oplysninger om den pensionsordning, som ministeren ønsker pensionsbidraget indbetalt til, herunder en bekræftelse fra pensionsinstituttet om, at pensionsordningen er klausuleret således, at den ikke kan tilbagekøbes i videre omfang end hvad der følger af de til enhver tid gældende bestemmelser om tilbagekøb i »Aftale om generelle krav til indhold af bidragsdefinerede pensionsordninger i staten m.v. (ydelsessammensætning, tilbagekøb og overflytning i forbindelse med jobskifte)« indgået mellem Finansministeriet og centralorganisationerne.

Hvis den fastsatte frist for afgivelse af oplysninger overskrides, vil Finansministeriet kunne indbetale pensionsbidraget til den pensionsordning, som finansministeren har indgået aftale med et pensionsinstitut om, jf. *stk. 1*.

(Til § 6 f)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 6 f i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vil fremtidige ministre være forpligtet til at modtage vederlag, eftervederlag og pensionsbidrag.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en minister ikke vil kunne frasige sig modtagelse af vederlag, eftervederlag eller indbetaling af pensionsbidrag. Der henvises til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke være til hinder for, at udbetalingen af det optjente eftervederlag vil kunne udsættes, hvis ministerens forventede indtægter i eftervederlagsperioden vil overstige eftervederlaget. Viser det sig, at indtægterne i eftervederlagsperioden ikke vil medføre bortfald af eftervederlaget, vil den resterende del af eftervederlaget komme til udbetaling.

(Til kapitel 3)

Det foreslåede kapitel 3 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører fælles bestemmelser for nuværende og fremtidige ministre.

Kapitlet indeholder forslag til bestemmelser om dækning af udgifter og ydelse af godtgørelse m.v., jf. § 7, varetagelse af hverv m.v., jf. § 8, konstitution i tjenestemandsstilling, jf. § 9, samt virkningsbestemmelser for lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. §§ 10 og 11.

(Til § 7)

Den foreslåede bestemmelse i § 7 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører dækning af udgifter og ydelse af godtgørelse m.v.

De gældende bestemmelser i § 1, stk. 6-11, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre indeholder regler om dækning af ministres udgifter og om ydelse af forskellige godtgørelser til ministre m.v.

Efter Finansministeriets opfattelse vil disse regler fremover skulle omfatte såvel nuværende som fremtidige ministre. Det foreslås derfor, at reglerne indsættes i det foreslåede kapitel 3 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre med fælles bestemmelser. I den forbindelse foreslås enkelte ændringer i forhold til gældende ret, som gennemgås i det følgende i forbindelse med de enkelte forslag.

Det foreslås i *stk. 1*, at en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 6, 1. pkt. Forslaget vil således ikke indebære indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at i stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1 kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 6, 2. pkt. Forslaget vil således ikke indebære indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

I *stk. 3* foreslås, at der ikke kan ydes dækning for udgifter til hotelovernatninger efter *stk. 1* og godtgørelse for en fast supplerende bolig efter *stk. 2*, hvis ministeren får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til § 109 a, *stk. 13*, i lov om valg til Folketinget.

Den foreslåede bestemmelsen er ny. Forslaget skal ses på baggrund af de bestemmelser om tildeling af Folketingets boliger til ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget, der blev gennemført ved lov nr. 653 af 11. juni 2024 om ændring af lov om valg til Folketinget. Efter § 109 a, *stk. 13*, 2. pkt., i lov om valg til Folketinget er det en betingelse, at ministeren ikke får dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet eller modtager godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet i henhold til lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det foreslås i *stk. 4*, at det samlede beløb efter *stk. 1* og 2 maksimalt kan udgøre 75.698 kr. i årligt grundbeløb (oktober 2015-niveau), svarende til 91.456 kr. årligt pr. 1. april 2025. Beløbet udbetales mod dokumentation for udgifter til hotelovernatninger og for egentlige boligudgifter. Beløbet reguleres efter reglerne i § 109 a, *stk. 12*, i lov om valg til Folketinget.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, *stk. 7*. Formuleringen »den samlede godtgørelse« i den gældende bestemmelse foreslås dog ændret til »det samlede beløb« for at tydeliggøre, at beløbet omfatter såvel udgifter til hotelovernatninger efter *stk. 1* som godtgørelse for en fast supplerende bolig efter *stk. 2*. Dette er i overensstemmelse med forarbejderne til den gældende bestemmelse, jf. redegørelsen for gældende ret i pkt. 3.4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter den gældende bestemmelse i § 1, *stk. 8*, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre kan der uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter den gældende lovs § 1, *stk. 6*, får dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig.

Efter forslaget i *stk. 5* kan der uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der får godtgørelse for en fast supplerende bolig efter *stk. 2*, eller som får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til § 109 a, *stk. 13*, i lov om valg til Folketinget. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. i årligt grundbeløb (oktober 2015-niveau), svarende til 36.583 kr. årligt pr. 1. april 2025. Beløbet reguleres efter reglerne i § 109 a, *stk. 12*, i lov om valg til Folketinget.

Forslaget vil indebære, at der ikke længere kan ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der får dækning af udgifter til hotelovernatninger efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1. Forslaget vil endvidere indebære, at der fremadrettet kan ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, som får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget.

Det foreslås i *stk. 6*, at en minister i 1 kalenderår kan få dækket udgifterne til op til 12 hotelovernatninger i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der får dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1, godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2 eller godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 5, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 9. Forslaget vil således ikke indebære indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Efter forslaget i *stk. 7* indgår værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 1 og 6, godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, jf. stk. 4, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 5 ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 10. Forslaget vil således ikke indebære indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Det bemærkes, at værdien af en bolig, som Folketinget stiller til rådighed for en minister, der ikke er medlem af Folketinget, ikke indgår i den skattepligtige indkomst, jf. § 109 a, stk. 13, 5. pkt., i lov om valg til Folketinget.

Det foreslås i *stk. 8*, at finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 1, om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter stk. 2, om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter fratræden som minister efter stk. 2, 2. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 4, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 5, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 6 og om hotelovernatning i forbindelse med

fratræden som minister. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til ydelser efter stk. 1-6 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 11. Der er dog rettet to redaktionelle fejl i den gældende bestemmelse, således at der nu to steder står »fratræden som minister« i stedet for henholdsvis »medlemskabets ophør« og »udtræden af Folketinget«. Endvidere er det tydeliggjort, at bestemmelsen vedrører fastsættelse af nærmere regler om godtgørelse af »egentlige boligudgifter« efter stk. 2.

Forslaget vil ikke herudover indebære ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslås, at godtgørelser så vidt muligt betales forud for nuværende og tidligere ministre og bagud for fremtidige ministre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11

Med henblik på at skabe bedre overblik over loven foreslås det at indsætte overskrifter til de enkelte bestemmelser i loven.

Det foreslås derfor, at der før den gældende bestemmelse i lovens § 8 indsættes overskriften *Varetagelse af hverv m.v.* Overskriften dækker § 8 om ministres varetagelse af hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders og institutioners tjeneste og § 9 om besættelse af tjenestemandstillinger ved konstitution i forbindelse med en tjenstemands udpegning til minister.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelserne. Der henvises til forslagene i nr. 12-14 om ændring af §§ 8 og 9 med henblik på at gøre formuleringen kønsneutral.

Til nr. 12

Efter de gældende bestemmelser i § 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre skal en minister, der ved sin tiltræden besidder

hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste, fratræde disse. Dog kan han undtagelsesvis med foreløbig billigelse af statsministeren bevare sådanne hverv, hvis varetagelse efter dennes skøn ikke kan berede vanskeligheder i udførelsen af hans embedspligt som minister eller i hans forhold til de forskellige statsforvaltningsgrene.

Det foreslås, at »han« ændres til: »ministeren«, og at »hans« to steder ændres til: »ministerens« med henblik på at gøre formuleringen kønsneutral.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13

Af den gældende bestemmelse i § 8, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre fremgår, at besidder statsministeren ved et ministeriums tiltræden hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste, skal der ske meddelelse til et af Folketinget nedsat udvalg, hvis han ønsker at bevare noget af disse.

Det foreslås, at »han« ændres til: »statsministeren« med henblik på at gøre formuleringen kønsneutral.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14

Af den gældende bestemmelse i § 9, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre fremgår, at udnævnes en tjenestemand til minister, kan den af ham hidtil beklædte tjenestemandsstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så vidt og så længe konstitution overhovedet er tilladt.

Det foreslås, at »ham« ændres til: »ministeren«, og at »hans« ændres til: »ministerens« med henblik på at gøre formuleringen kønsneutral.

Forslaget vil ikke indebære indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15

De foreslåede ændringer i §§ 10 og 11 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vedrører virknings- og overgangsbestemmelserne til lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det fremgår af den gældende § 10, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at de i loven indeholdte lønnings- og pensionsbestemmelser har virkning fra 1. april 1959.

Af lovens § 10, stk. 2, fremgår, at for de i henhold til de hidtil gældende bestemmelser ydede pensioner finder bestemmelserne i § 1 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 inden for staten gældende lønnings- og pensionslove, tilsvarende anvendelse. I øvrigt omfattes ministre, der er afgået før 1. april 1959, samt sådanne ministres efterladte ikke af loven.

Det foreslås, at § 10, stk. 2, ophæves, idet der ikke længere er personer, for hvem bestemmelsen er relevant.

Efter den gældende § 11 i lov om vederlag og pension m.v. for ministre omberegnes pensioner efter lovens § 4, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i lovens § 5. Hvor denne omberegning medfører ændring i pensionen, ydes eventuelt personligt tillæg, så det hidtidige pensionsniveau bevares.

Det foreslås, at § 11 ophæves, idet den nævnte omberegning er foretaget, og der ikke er personer, der modtager personligt tillæg efter bestemmelsen.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2026. De foreslåede bestemmelser i §§ 6 a - 6 f i lov om vederlag og pension m.v. for ministre vil efter deres indhold få virkning fra det første folketingsvalg efter den 31. december 2025 for ministre, der udnævnes for første gang uden forud for denne dato at have været medlemmer af Folketinget. Tilsvarende vil gælde

UDKAST

for de foreslåede fælles bestemmelser i §§ 7-9 i lov om vederlag og pension
m.v. for ministre.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1</p> <p>I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1579 af 27. december 2019, lov nr. 2069 af 21. december 2020, lov nr. 2609 af 28. december 2021 og lov nr. 1775 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. Grundvederlaget til ministre udgør 1.248.386 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau), jf. dog stk. 2. Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til den minister, der er num-</p>	<p>1. §§ 1 og 2 ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»Kapitel 1</p> <p><i>Vederlag og pension m.v. for ministre, der inden førstkommende folketingsvalg efter den 31. december 2025 er udnævnt som ministre eller indtrådt som medlemmer af Folketinget</i></p> <p><i>Vederlag</i></p> <p>§ 1. Grundvederlaget til ministre udgør 1.566.541 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget. Vederlaget til udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget.</p>

UDKAST

<p>mer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I perioden 1. april 2012-31. december 2024 udgør grundvederlaget 1.185.966 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau).</p> <p><i>Stk. 3.</i> Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Til ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Vederlag og tillæg m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.</p>	<p>Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vederlag efter stk. 1 reguleres som anført i § 6 a, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Til ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som gælder for medlemmer af Folketinget efter § 108, stk. 1 og 3-5, i lov om valg til Folketinget.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Vederlag og omkostningstillæg udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.</p>
<p>§ 2. For en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1-3, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag. Tilsvarende gælder for eftervederlag efter lov</p>	<p>§ 2. For en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter § 108, stk. 1, eller § 109, stk. 2, i lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag.</p>

UDKAST

<p>om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For en minister, som modtager omkostningstillæg efter lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.</p>	<p><i>Stk. 2.</i> For en minister, som modtager omkostningstillæg efter § 108, stk. 1 og 3-5, i lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 3, anførte omkostningstillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.«</p>
<p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Eftervederlaget svarer til vedkommende ministers vederlag efter § 1, stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Eftervederlag efter stk. 2 nedsættes med summen af</p> <p>1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 3, nr. 1-4 og 6-11, i lov om valg til Folketinget,</p> <p>2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem og</p> <p>3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget.</p>	<p>2. Før § 3 indsættes: »Eftervederlag«.</p> <p>3. I § 3, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 1, stk. 1-3« til: »§ 1, stk. 1 og 2«.</p> <p>4. I § 3, <i>stk. 3, nr. 2</i>, indsættes efter »folketingsmedlem«: »efter §§ 108, 109 og 110 i lov om valg til Folketinget«.</p> <p>5. I § 3, <i>stk. 3, nr. 3</i>, indsættes efter »formand for Folketinget«: »efter §§ 120-122 i lov om valg til Folketinget«.</p>
<p>§ 5. ---</p>	<p>6. Før § 4 indsættes:</p>

UDKAST

<p><i>Stk. 4.</i> Egenpensionen nedsættes med det beløb, hvormed summen af</p> <p>1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 3, nr. 1, 4 og 6, i lov om valg til Folketinget,</p> <p>2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem,</p> <p>3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget,</p> <p>4) folkepension og egenpension som minister overstiger vedkommendes vederlag efter § 1, stk. 1-3.</p>	<p><i>»Pension«.</i></p> <p>7. I § 5, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »folketingsmedlem«: »efter §§108, 109 og 110 i lov om valg til Folketinget«.</p> <p>8. I § 5, stk. 4, nr. 3, indsættes efter »formand for Folketinget«: »efter §§ 120-122 i lov om valg til Folketinget«.</p> <p>9. I § 5, stk. 4, nr. 4, ændres »§ 1, stk. 1-3« til: »§ 1, stk. 1 og 2«.</p>
<p>§ 6. Udbetaling Danmark anviser pension og efterindtægt efter denne lov og træffer i forbindelse hermed afgørelse om tilbagebetaling og forældelse af ydelser og om andre forhold af formueretlig karakter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udbetaling Danmarks afgørelser efter stk. 1 kan påklages til finansministeren.</p>	<p>10. § 6 ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p><i>»Administration</i></p> <p>§ 6. Udbetaling Danmark beregner og anviser pension og efterindtægt efter §§ 4 og 5 og træffer i forbindelse hermed afgørelse om tilbagebetaling og forældelse af ydelser og om andre forhold af formueretlig karakter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udbetaling Danmarks afgørelser efter stk. 1 kan påklages til finansministeren.</p>

UDKAST

<p><i>Stk. 3.</i> Finansministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p><i>Stk. 3.</i> Finansministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.</p>
	<p style="text-align: center;">Kapitel 2</p> <p style="text-align: center;"><i>Vederlag og pension m.v. for ministre, der tidligst ved førstkomende folketingsvalg efter den 31. december 2025 for første gang er udnævnt som ministre og ikke forud for denne dato er indtrådt som medlemmer af Folketinget</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Vederlag</i></p> <p>§ 6 a. Vederlaget til ministre udgør 2.053.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til statsministeren udgør 2.527.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Vederlaget til udenrigsministeren, finansministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 2.290.000 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2026-niveau). Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vederlag efter stk. 1 reguleres en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det</p>

	<p>offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Vederlag udbetales månedsvis bagud med virkning fra udnævnelsen og indtil afgang fra ministerstillingen.</p> <p>§ 6 b. For en minister, som modtager vederlag eller eftervederlag efter § 119 a, stk. 1, eller § 119 e, stk. 1, i lov om valg til Folketinget, ned sættes vederlaget efter § 6 a, stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede vederlag eller eftervederlag.</p> <p style="text-align: center;"><i>Eftervederlag</i></p> <p>§ 6 c. Ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Der ydes eftervederlag i mindst 3 måneder og højst 12 måneder. Efter at have varetaget hvervet i en sammenhængende periode på 1 år opnås ret til eftervederlag i 6 måneder, efter 2 år opnås ret til eftervederlag i 9 måneder, og efter 3 år opnås ret til eftervederlag i 12 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 6 a, stk. 1 og 2.</p>
--	---

	<p><i>Stk. 2.</i> Eftervederlaget svarer til vedkommende ministers vederlag efter § 6 a, stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Eftervederlag efter stk. 2 nedsættes med summen af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de indtægter, der er anført i § 119 e, stk. 7, i lov om valg til Folketinget, 2) vederlag eller eftervederlag som folketingsmedlem efter § 119 a eller § 119 e i lov om valg til Folketinget og 3) vederlag eller eftervederlag som formand for Folketinget efter § 125 a eller § 125 b i lov om valg til Folketinget. <p><i>Stk. 4.</i> Finansministeren fastsætter nærmere regler om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.</p> <p style="text-align: center;"><i>Pension</i></p> <p>§ 6 d. For ministre indbetales et pensionsbidrag af det vederlag, som ministeren modtager efter § 6 a, stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Pensionsbidraget efter stk. 1 beregnes af vederlaget efter § 6 a, stk. 1 og 2, med den til enhver tid gældende pensionsbidragssats i overenskomst for akademikere i staten.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Pensionsbidraget efter stk. 1 indbetales til en pensionsordning,</p>
--	--

	<p>som ministeren anviser. Hvis ministeren ikke anviser en pensionsordning, indbetales pensionsbidraget efter stk. 1 til den pensionsordning, som finansministeren har indgået aftale med et pensionsinstitut om, jf. § 6 e.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Pensionsordningen efter stk. 3 skal klausuleres mod tilbagekøb således, at den ikke kan tilbagekøbes i videre omfang end efter de til enhver tid gældende regler om tilbagekøb i »Aftale om generelle krav til indhold af bidragsdefinerede pensionsordninger i staten m.v. (ydelsessammensætning, tilbagekøb og overflytning i forbindelse med jobskifte)«.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Pensionsordningen efter stk. 3 kan overflyttes til en anden pensionsordning, der opfylder betingelserne i stk. 4 om tilbagekøb.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvis den pensionsordning, hvortil overflytning ønskes foretaget, indeholder regler om tilbagekøb, der ikke opfylder betingelserne i stk. 4, kan pensionsordningen dog overføres, hvis den klausuleres således, at den del, der er opsparet som minister, fortsat respekterer bestemmelsen om tilbagekøb i stk. 4.</p> <p>§ 6 e. Finansministeren indgår aftale med et pensionsinstitut om en pensionsordning med garanteret</p>
--	--

	<p>optag af ministre, der ikke selv anviser en pensionsordning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om ministres anvisning af en pensionsordning, jf. § 6 d, stk. 3.</p> <p><i>Pligt til at modtage vederlæggelse</i></p> <p>§ 6 f. Ministre er forpligtet til at modtage vederlag, eftervederlag og pensionsbidrag.</p>
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter 1. pkt. kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.</p>	<p>Kapitel 3</p> <p><i>Fælles bestemmelser</i></p> <p><i>Dækning af udgifter og ydelse af godtgørelse m.v.</i></p> <p>§ 7. En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1 kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.</p>

<p><i>Stk. 7.</i> Den samlede godtgørelse efter stk. 6 kan maksimalt udgøre 75.698 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter. Beløbet i 1. pkt. reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter stk. 6 får dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.</p> <p><i>Stk. 9.</i> En minister kan i 1 kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre,</p>	<p><i>Stk. 3.</i> Der kan ikke ydes dækning for udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1 og godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, hvis ministeren får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til § 109 a, stk. 13, i lov om valg til Folketinget.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det samlede beløb efter stk. 1 og 2 kan maksimalt udgøre 75.698 kr. i årligt grundbeløb (oktober 2015-niveau). Beløbet udbetales mod dokumentation for udgifter til hotelovernatninger og for egentlige boligudgifter. Beløbet reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der får godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, eller som får stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed af Folketinget i henhold til § 109 a, stk. 13, i lov om valg til Folketinget. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. i årligt grundbeløb (oktober 2015-niveau). Beløbet reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.</p> <p><i>Stk. 6.</i> En minister kan i 1 kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 hotelovernatninger i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der får</p>
--	--

<p>der modtager godtgørelse efter stk. 6 og 8, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.</p> <p><i>Stk. 10.</i> Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt., og stk. 9, godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 7, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8 indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.</p> <p><i>Stk. 11.</i> Finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 6, 1. pkt., om godtgørelse for boligudgifter efter stk. 6, 2. pkt., om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter medlemskabets ophør efter stk. 6, 3. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 7, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 8, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 9 og om hotelovernatning i forbindelse med udtræden af Folketinget. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til</p>	<p>dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 1, godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2 eller godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 5, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 1 og 6, godtgørelse for en fast supplerende bolig efter stk. 2, jf. stk. 4, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 5 indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 1, om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter stk. 2, om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter fratræden som minister efter stk. 2, 2. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 4, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 5, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 6 og om hotelovernatning i forbindelse med fratræden som minister. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til ydelser efter stk. 1-6</p>
--	--

UDKAST

<p>ydelser efter stk. 6-9 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.</p>	<p>under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.«</p>
<p>§ 8. Besidder en minister ved sin tiltræden hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste, vil disse være at fratræde. Dog kan han undtagelsesvis med foreløbig billigelse af statsministeren bevare sådanne hverv, hvis varetagelse efter dennes skøn ikke kan berede vanskeligheder i udførelsen af hans embedspligt som minister eller i hans forhold til de forskellige statsforvaltningsgrene. Statsministeren skal i så fald straks skriftligt tilstille et af Folketinget nedsat udvalg meddelelse herom. Udvalget kan inden forløbet af 14 dage efter meddelelsens modtagelse nægte vedkommende minister tilladelse til at bevare sådanne hverv. Efter forløbet af dette tidsrum meddeler statsministeren Folketingets formand, hvilke hverv den vedkommende minister har tilladelse til at varetage.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Besidder statsministeren ved et ministeriums tiltræden hverv af den heromhandlede art, skal meddelelse til udvalget finde</p>	<p>11. Før § 8 indsættes: <i>»Varetagelse af hverv m.v.«.</i></p> <p>12. I § 8, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »han« til: »ministeren«, og to steder ændres »hans« til: »ministerens«.</p> <p>13. I § 8, <i>stk. 4</i>, ændres »han« til: »statsministeren«.</p>

UDKAST

<p>sted derom, hvis han ønsker at bevare noget af disse, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med stk. 1.</p>	
<p>§ 9. Udnævnes en tjenestemand til minister, kan den af ham hidtil beklædte tjenestemandsstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så vidt og så længe konstitution i stillingen overhovedet er tilladt. Statsministeren skal herom give meddelelse til det i § 8, stk. 1, nævnte udvalg, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 8, stk. 1.</p>	<p>14. I § 9, 1. pkt., ændres »ham« til: »ministeren«, og »hans« ændres til: »ministerens«.</p>
<p>§ 10. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> For de i henhold til de hidtil gældende bestemmelser ydede pensioner finder bestemmelserne i § 1 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 inden for staten gældende lønnings- og pensionslove, tilsvarende anvendelse. I øvrigt omfattes ministre, der er afgang før 1. april 1959, samt sådanne ministres efterladte ikke af nærværende lov.</p>	<p>15. § 10, stk. 2, og § 11 ophæves.</p>
<p>§ 11. Pensioner efter § 4, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 5. Hvor denne omberegning medfører</p>	

UDKAST

ændring i pensionen, ydes eventuelt personligt tillæg, så det hidtidige pensionsniveau bevares.	
---	--